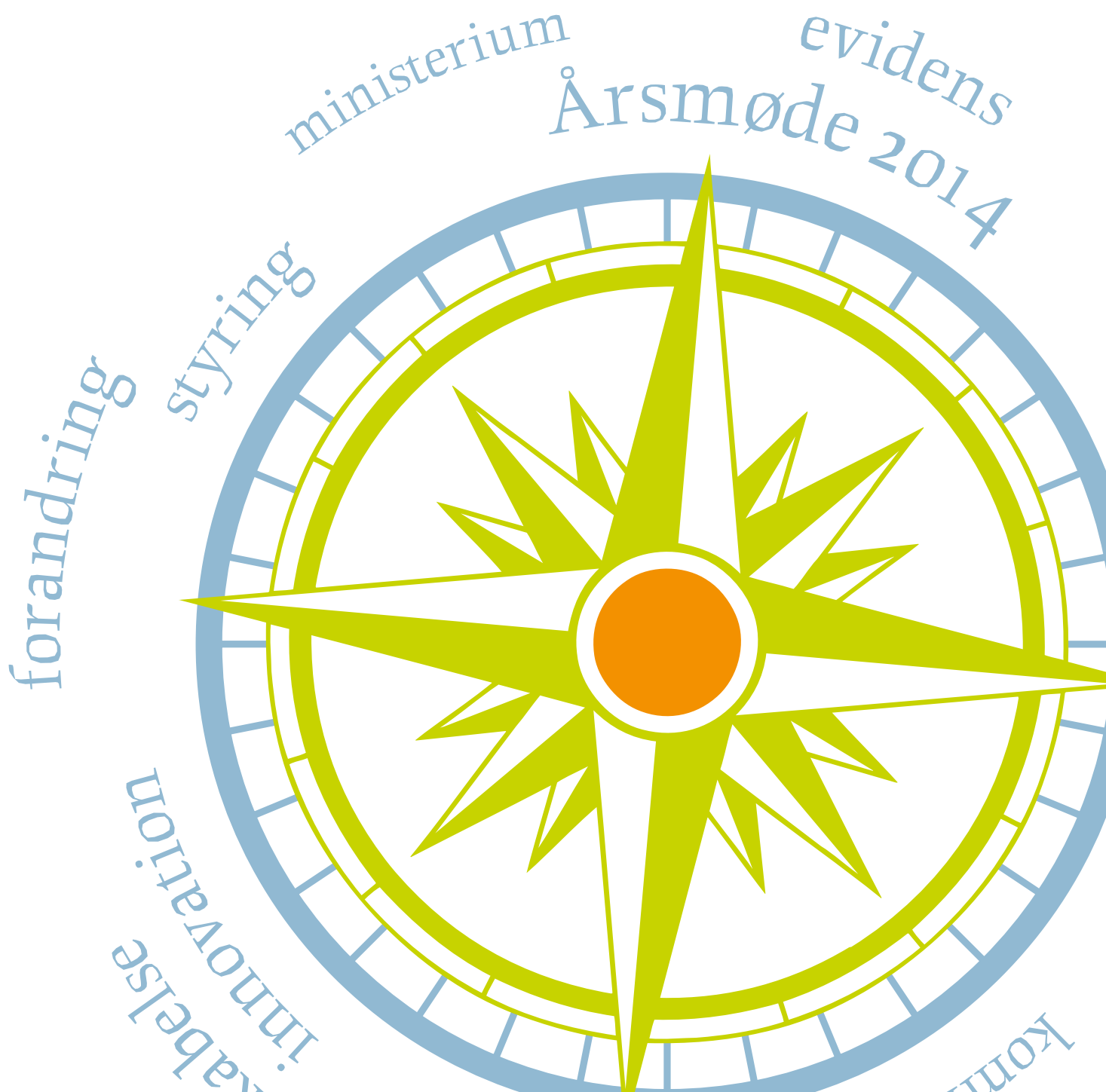

BERETNING

ORDINÆR GENERALFORSAMLING

DEN 27.-28. NOVEMBER 2014

Børne- og Kulturchefforeningen

Børne- og Kulturchefforeningen
Ballerup Rådhus
Hold-An Vej 7
2750 Ballerup

Tlf. 4175 0660
bkf@bkchefer.dk
www.bkchefer.dk

Grafisk produktion
Eks-Skolens Trykkeri ApS

Foto
Colourbox.com (s. 10, 14, 30, 33 og 49)
Luca Santiago Mora (s. 17)
Monsun Foto (s. 22, 25, 36, 42, 47 og 51)

Indholdsfortegnelse

Indholdsfortegnelse	3	Børn og familie	25
Dagsorden	5	Præsentation af Børne- og Familienetværket.....	26
Bestyrelsen	8	Opprioritering af møder med samarbejdspartnere.....	26
Forord	9	Dialogforum – unik platform for samspil.....	26
Indledning	10	2020 mål for udsatte børn og unge.....	27
De 14 pejlemærker om en læringsreform.....	11	Tilsynsreform.....	28
Den offentlige styringsdebat.....	11	Dialogmøder og undersøgelser vedrørende plejefamilieområdet.....	28
EUD og vejledningsreformen.....	11	Tidlig indsats – livslang effekt.....	29
Folkeskolereformen.....	12	Indsats i danske skoler om børns rettigheder og beredskab mod vold og overgreb.....	30
Foreningen	13	Faglig ledelse og ledelsesinformation på området børn og unge med særlige behov.....	31
Fremtidens Børne- og Kulturchefforening – synlighed på de ydre linjer og involvering på det indre linjer.....	13	Ledernetværk Børn og Familie.....	31
Årsmøde 2013 – På vej mod en fælles læringsreform.....	14	Erstatninger i Børnesager.....	32
BKF Nyt og kommunikation til og fra medlemmerne.....	15	Task Force på området for udsatte børn og unge.....	32
Fællesmøder.....	15	Samarbejde med Ankestyrelsen.....	32
Kultur og fritid	16	Dagtilbud	34
Præsentation af Kultur- og Fritidsnetværket.....	16	Præsentation af Dagtilbudsnetværket.....	34
Effekten af kultur.....	17	Ministerens Dialogforum.....	34
Frivillighed.....	18	Notat om dagplejen.....	34
Lokalsamfund og læring.....	19	Normeringsstatistik.....	35
Folkebibliotekerne – forandring uden forringelse.....	20	Rådet for børns læring.....	35
Idrættens økonomi og struktur.....	21	Fremtidens Dagtilbud.....	36
Kultur, bevægelse og læring i byudvikling.....	21	Ejerformer (privat, selveje mv.).....	37
Museumssammenlægninger.....	22	Den nye pædagoguddannelse.....	37
Stor ståhej for ingenting.....	23	Digitalisering.....	38
Når musikken spiller – musikskolen i folkeskolen.....	24	SPELL og Fart på Sproget.....	38

Folkeskolen.....	39	BKF udpegninger og repræsentationer....	55
Præsentation af Skolenetværket	39	Udgivelser	58
Kompetenceudvikling i folkeskolen	40	Pressemeddelelser	58
Pejlemærker for kompetenceudvikling af skoleledelser og forvaltninger	41	Debatindlæg.....	58
A.P. Møller Fondens donation på 1 mia. kroner til folkeskolen	43	Høringssvar	58
Partnerskab for folkeskolen	43	Regnskab 2013.....	60
Den nye kvalitetsrapport.....	44	Bemærkninger til regnskab 2013	61
Den digitale elevplan.....	44	Revisionspåtegning.....	62
Kvalitetstilsyn.....	45	Budgetforslag 2015	63
Udvikling af en national trivselsmåling	45		
Et nyt styringstiltag i Undervisningsministeriet ..	46		
Fælles mål.....	47		
Folkeskolen – fællesskabets skole	48		
Ny Nordisk Skole.....	48		
Unge	50		
Præsentation af Ungenetværket.....	50		
Erhvervsuddannelsesreform	51		
Vejledningsreform	53		
Kriminalitetsforebyggelse	53		
Entrepenørskab	53		

Dagsorden

Generalforsamling d. 27. november 2014 kl. 16.30 på Best Western Hotel Nyborg Strand

1. Valg af dirigent

2. Valg af stemmetæller

3. Formandens mundtlige beretning

4. Regnskab

Der aflægges regnskab for perioden 1.1 – 31.12. 2013

5. Indkomne forslag

Der er kommet to forslag til ændringer i foreningens vedtægter fra bestyrelsen.

Forslag 1: Forslag om ændring af §6 stk. 6

Baggrund:

Af hensyn til at lette det bureaukratiske arbejde i foreningen, dels når nye medlemmer af bestyrelsen skal have evt. foreningskort og dels ved f.eks. overdragelse fra en regnskabskommune til en anden, er der behov for, at vi præciserer i vores vedtægter, hvem der har tegningsretten for foreningen. Det er normal praksis at have dette med i en forenings vedtægter.

Nuværende formulering af § 6, stk. 6:

Landsbestyrelsen konstituerer sig selv med 2 næstformænd med fokus på henholdsvis de interne og de eksterne funktioner og opgaver. Ansvar for kasserefunktionen placeres hos den interne næstformand. Bestyrelsen fastsætter selv en eventuel forretningsorden.

Forslag til ny formulering af § 6 stk. 6:

Landsbestyrelsen konstituerer sig selv med 2 næstformænd med fokus på henholdsvis de interne og de eksterne funktioner og opgaver. Ansvar for kasserefunktionen placeres hos den interne næstformand. Bestyrelsen er beslutningsdygtig, når mindst halvdelen af dens medlemmer er til stede her af mindst en næstformand eller formanden.

Bestyrelsen fastsætter selv en eventuel forretningsorden.

Foreningen tegnes af formanden. Ved større dispositioner udover 10.000 kr. til daglig drift eller ved afgivelse af fuldmagt til foreningens konti kræves dog underskrift af formand og næstformænd i foreningen.

Forslag 2: Forslag til ændring af vedtægter vedr. medlemsoptag § 3

Baggrund:

Der er i de senere år, sket mange organisatoriske ændringer i kommunerne. En del kommuner er i dag gået væk fra en traditionel forvaltningsstruktur. Det betyder, at titler og chefstrukturer har ændret sig, hvilket har givet udfordringer i forhold til, hvordan vores kriterier for medlemskab fortolkes.

Foreningens vedtægter henviser på nuværende tidspunkt til specifikke funktionstitler, som i dag ikke altid findes i kommunerne. Dermed er det blevet mere uklart, hvem der egentlig kan være medlem af foreningen.

Vi har i nogle tilfælde optaget chefer på niveau 4 som referer til en centerchef. Det er i disse tilfælde, vi har behov for at præcisere muligheden for medlemsoptag, så de chefer der bliver optaget på dette niveau har et selvstændigt fagligt, personalemæssigt og strategisk ledelsesansvar.

Det er vigtigt at fastholde, at vi er en chefforening for topchefer. Det giver vores forening troværdighed overfor samarbejdsparter og er med til at berettige vores eksistens.

Men samtidig vil en skarp definition af medlemmer, som kun værende niveau to og tre chefer, give udfordringer for den enkelte kommune i forhold til at kunne deltage i det regionale arbejde.

På landsplan vil det dog være problematisk ift. vores samarbejde med eksterne parter, hvis medlemmerne i de landsdækkende netværk ikke vil kunne repræsentere foreningen på et tilstrækkeligt højt ledelsesniveau. Her har vi som forening behov for at kunne give sparring og indsigt nok til at være en god samarbejdspartner for vores interessenter.

Anbefaling:

Bestyrelsen anbefaler efter grundig overvejelse og efter en dialog med de regionale bestyrelser, at vi ændrer vedtægternes §3, så vi bibeholder den nuværende medlemskreds, men blot præciserer beskrivelsen af vores medlemskreds.

Nuværende formulering af §3 Medlemmer:

Som medlemmer med stemmeret optages personer, der er ansat som forvaltningsdirektør eller -chef eller som souschef, vicedirektør eller afdelingschef med direkte reference til forvaltningschefen inden for de områder, der er beskrevet i § 2.

Stk. 2: Bestyrelsen kan i særlige tilfælde godkende andre medlemmer. Udgangspunktet for en sådan godkendelse er, at der er tale om en chef på forvaltningsniveau med ledelsesbeføjelser i forhold til underliggende niveauer. Bestyrelsens godkendelse sker efter indstilling fra regionsbestyrelsen.

Stk. 3: Som medlemmer uden stemmeret kan optages personer, som er pensioneret fra en af de i stk.1 nævnte stillinger.

Stk. 4: Bestyrelsen lader hvert år udarbejde en medlemsliste pr. 1. september.

Forslag til ny præciseret formulering af §3 Medlemmer:

Som medlemmer af Børne- og Kulturchefforeningen med stemmeret optages:

- a) Direktører/chefer placeret direkte under kommunaldirektøren og med direkte reference til politiske udvalg inden for de områder, som er beskrevet i § 2.
- b) Chefer med reference til en direktør/chef som nævnt under §3 stk. a
- c) Endelig kan der efter anbefaling fra de regionale bestyrelser optages personer med reference til personer optaget iht. § 3 stk. 1b, så frem organiseringen i kommunen bevirker, at personen/personerne er ansat på forvaltningsniveau og har selvstændigt fagligt, personalemæssigt og strategisk ledelsesansvar.

Stk. 2: Som medlemmer uden stemmeret kan optages personer, som er pensioneret fra en af de i stk.1 nævnte stillinger.

Stk. 3: Bestyrelsen lader hvert år udarbejde en medlemsliste pr. 1. september.

6. Godkendelse af budget for 2015, herunder fastsættelse af kontingent

7. Valg af bestyrelsesmedlemmer for 2 år

På valg er:

Hanne Dollerup, genopstiller ikke

Ellen Drost, genopstiller

Henrik Beyer, genopstiller

Christian L. Hansen, genopstiller

Kandidatforslag til bestyrelsesposter kan fremsendes til formanden 4 uger før generalforsamlingen eller fremsættes på selve mødet.

8. Valg af henholdsvis 1. og 2. suppleant for 1 år

9. Valg af revisor for 1 år

Bjarne V. Hansen, genopstiller

10. Valg af revisor suppleant for 1 år

11. Eventuelt

Bestyrelsen

Eik Møller
Formand

Hanne Dollerup
Næstformand

René G. Nielsen
Næstformand

Flemming Olsen
Skolenetværk, formand

Lars Sloth
*Dagtilbudsnetværk,
formand*

Ellen Drost
*Kultur- og fritidsnetværk,
formand*

Christian L. Hansen
*Børne- og familienetværk,
formand*

Henrik Beyer
*Ungenetværket,
formand*

Forord

Velkommen til BKF's årsberetning for foreningsåret 2013-2014. Et år som har budt på mange udfordringer og spændende nye tiltag i foreningen.

To af årets markante nye tiltag i foreningen har været vores kulturkonference om kulturaftalerne og så arbejdet med de 14 pejlemærker, som blev formuleret på årsmødet i november 2013. Det har været en ny arbejdsform, der har givet utrolig meget til foreningen, til landsbestyrelsen og til samarbejdet med vores interessenter.

I nærværende årsberetning kan du læse meget mere om kulturkonferencen, arbejdet med pejlemærkerne for en læringsreform og de mange andre forhold, foreningen har arbejdet med fra generalforsamlingen den 15. november 2013 frem til 1. oktober 2014.

Perioden fra den 1. oktober 2014 til generalforsamlingen den 27. november 2014 opsummeres i formandens mundtlige beretning.

Den skriftlige årsberetning har et refererende og tilbageskuende perspektiv på foreningens arbejde i det forgangne år. Sådan er det, og sådan må det være med en skriftlig beretning.

Til forskel fra tidligere har bestyrelsen valgt at nedtone en indledende gennemgang af den årlige økonomiaftale. Det skyldes primært to ting. For det første at der er et halvt år fra kommuneaftalen forhandles til årsmødets afvikling. I den periode ved vi, at alle kommuner bruger tid på at få den kommunikeret og implementeret. For det andet at kommuneaftalen er et grundvilkår for vores arbejde, og dermed ikke noget foreningen som sådan er involveret i. Det er KL, der varetager opgaven. BKF bistår

med viden og konkrete svar, når og hvis det efterspørges.

Vi har i stedet valgt indledningsvis at fokusere på de faglige områder, som har været af stor betydning for bestyrelsens samlede arbejde i det forgange år, og som BKF har betydeligt større indflydelse på end på kommuneaftalen.

Der har naturligvis også været arbejdet med de 14 pejlemærker fra årsmødet 2013, og foreningens involvering i den offentlige styringsdebat. Styringsdebatten er, og vil blive, en væsentlig arena for BKF de kommende år. Derfor er styringsdebatten også valgt som en væsentlig del af temaet for årsmødet 2014.

Beretningen rummer fortsat en områdemæssig gennemgang af årets vigtigste opgaver og interessefelter for de landsdækkende faglige netværk.

Der er endnu engang grund til at kvittere for det enorme engagement og den kæmpe arbejdsindsats, der bliver leveret i de landsdækkende netværk. Det har en helt afgørende betydning for BKF's rolle i de mange samarbejder, vi deltager i. Ligeledes en stor tak til de medlemmer, der tager en tørn i de regionale bestyrelser og netværk. Endelig en stor tak og anerkendelse for det arbejde medlemmerne af landsbestyrelsen lægger for dagen. Der bliver i perioder leveret mange timer om ugen, når alt tælles med. Det er imponerende set i lyset af, at alle gør det samtidig med et travlt job som kommunal chef.

God læselyst!

Eik Møller

Formand

Indledning

Forud for årsmødet 2013 udsendte foreningen en pressemeddelelse med overskriften »Reformer er det nye sort«. Og vi må sige, at regeringen i 2014 ikke mistede sin ivrighed for at fremlægge nye reformer. Det forgangne år har stået i ungdomsuddannelsernes tegn. Der er kommet en Erhvervsuddannelsesreform med nye tiltag på vejledningsområdet, samtidig med at vi har arbejdet fokuseret med implementeringen af den omfattende folkeskolereform.

Derfor har vi valgt indledningsvis at adressere fire betydende områder i bestyrelsens og foreningens arbejde det forgangne år. De 14 pejlemærker, fordi årsmødet 2013 udstak dem som retningsangivende for foreningens og dermed bestyrelsens arbejde i det forgangne år. Den offentlige styringsdebat, fordi BKF skal finde sine ben i den. EUD og vejledningsreformen, fordi BKF skal spille en rolle i at skabe sammenhæng i uddannelsessystemet og endelig Folkeskolereformen, fordi det ikke er til at komme uden

om det kolossale implementeringsarbejde, der er foregået det seneste års tid.

De 14 pejlemærker om en læringsreform

På årsmødet i november 2013 blev der udarbejdet 14 pejlemærker for en læringsreform. Udspillet kom som BKF's svar på de mange sektorreformer, som hver især søger at identificere og løse sektorbestemte udfordringer og problemer. BKF har i flere år ment, at der er behov for større helhed i de nationale lovgivnings- og reguleringsprocesser. BKF valgte at sætte handling bag holdningerne på årsmødet – og det blev til de 14 pejlemærker for en læringsreform.

Bestyrelsen har kontinuerligt gennem det seneste år drøftet pejlemærkerne og ambitionerne bag dem med vores mange samarbejdspartnere. Alle har taget godt imod budskaberne, selvom pejlemærkerne ikke alene leverer nogen konkrete løsninger. Bestyrelsen har året igennem opfordret regionsbestyrelser og netværk til at drøfte, hvordan pejlemærkerne kan få konkret liv i foreningens mange aktiviteter og samarbejder.

Et godt eksempel på, hvordan pejlemærkerne har været med til at skabe synlige ændringer, har været bestyrelsens drøftelse af børneperspektivet. Den drøftelse har medført, at bestyrelsen, og dermed de nationale netværk, i alle kommende høringssvar skal vise, hvorledes BKF forfægter børneperspektivet. Det er da konkret og brugbart.

Bestyrelsen har desuden valgt at bringe de 14 pejlemærker ind i dialogen om relanceringen af Ny Nordisk Skole (NNS). Her kan vi se en god synergi mellem ambitionerne i NNS og pejlemærkernes ambition om sammenhæng i uddannelsessystemet.

Den offentlige styringsdebat

Efter nogle stille år er der igen ved at komme liv i chefforeningernes landsdækkende samarbejde. Der skal derfor lyde en tak til Kommunaldirektørforeningens formand, som igennem året på fornem vis har rakt hånden ud til BKF for at tilbyde et samarbejde om en fælles platform og stemme i den nationale styringsdebat.

Det er ikke en debat, som BKF i de senere år har markeret sig særligt markant i. Men der er brug for

BKF's stemme i den nationale styringsdebat. Det er der flere grunde til.

For det første fordi vores virkefelt er blandt de vigtigste i den offentlige sektor. Vi ved som forening derfor rigtig meget om, hvad der sker på områderne, hvad der virker, og hvad der ikke virker. BKF ved meget om fordele og ulemper ved central og decentral styring, og BKF ved rigtig meget om lokale policyprocesser i komplekse samarbejdsrelationer. Alt sammen afgørende viden, som kan være med til at højne niveauet for den offentlige debat.

For det andet kan BKF noget som forening. Vi er rigtig gode til at indsamle viden og erfaring, og vi er via vores netværkskonstruktion meget effektive i vidensspredning.

Og endelig for det tredje, så er der »musik« i vores områder. Vi ser nuanceret på styring, og vi er ikke dogmatiske. Styring er der meget godt at sige om, og vi evner at sætte det ind i en relevant kontekst via eksempler fra praksis.

Bestyrelsen har derfor deltaget i to undersøgelser om offentlig styring og været medvært på en konference om offentlig styring sammen med Kommunaldirektørforeningen og Foreningen af Kommunale Social-, Sundheds- og Arbejdsmarkedschefer den 8. maj i København. Det er bestyrelsens vurdering, at BKF fortsat skal have en klar stemme i den offentlige styringsdebat på en afbalanceret måde. BKF går nemlig altid efter bolden.

EUD og vejledningsreformen

Traditionelt ligger ungdomsuddannelserne på kanten af BKF's virkefelt. Men det er bestyrelsens klare vurdering, at netop ungdomsuddannelsesområdet og sammenhængen mellem folkeskolens udskoling og ungdomsuddannelserne har brug for BKF's perspektiv og refleksioner.

Den netop vedtagne EUD- og vejledningsreform viser tydeligt hvorfor. Her er vedtaget en sektorreform (af erhvervsuddannelserne) uden sammenhæng til det øvrige ungdomsuddannelsesområde. I tillæg hertil har Folketinget vedtaget en vejledningsreform, der ønsker at udfordre alle unges uddannelsesvalg – samtidig med at man fjerner op mod 25% af de samlede ressourcer til vejledning for at finansiere dele af EUD-reformen. Det giver simpelthen ingen mening.

Bestyrelsen har bragt disse forståelser ind i dialogen med ministeriet. Desværre uden held. Men bestyrelsen agter at forfølge ambitionen om sammenhæng i uddannelsessystemet. Det gør bestyrelsen, bl.a. fordi ungdomsuddannelsesområdet i dag fortsat er præget af nogle styringsmæssige paradokser.

Debatten om optagelseskrav går på samme melodi. Folketinget vedtager en erhvervsuddannelsesreform med krav om, at elever, der skal optages, har fået mindst 02 i dansk og matematik i gennemsnit. Men der er i dag intet optagelseskrav til de gymnasiale ungdomsuddannelser. Godt nok pågår den politiske debat om det område, men en højere grad af sammenhæng ville klæde det politiske system.

For at fuldbyrde opfattelsen af ungdomsuddannelsesområdet som et kludetæppe har vi fået den kombinerede ungdomsuddannelse. Den skal sammen med STU, EGU og produktionsskoler »lukke« hullet for de unge, der af mange forskellige årsager ikke fungerer i det ordinære uddannelsessystem. Af gode grunde kan vi endnu ikke sige noget om, hvordan den kombinerede ungdomsuddannelse kommer til at fungere, men det virker mærkværdigt, at man etablerer en ordning, der uddanner til ufaglærthed.

Endelig er der vejledningsreformen. Vi ved, at unges valg af uddannelse primært påvirkes af venner og mors opfattelse og holdninger. Derfor undrer det, at et flertal i Folketinget har bestemt, at nu skal 80% af alle unge sammen med deres forældre selv klare uddannelsesvalget foran computeren (kaldet e-vejledning) eller ved kollektiv vejledning. BKF har efterspurgt dokumentation for, at de to nye vejledningsformer virker positivt på målgruppen. Det er ikke sket. Det er påfaldende set i lyset af centraladministrationens store opmærksomhed på evidens og forskningsbaseret viden.

Afslutningsvis er opgaveglidningen på vejledning af folkeskolens udskolings elever og det nye fag i folkeskolen »job og uddannelse« heller ikke sat ind i en sammenhæng.

Det er bemærkelsesværdigt, hvordan Folketinget behandler området fragmenteret og usammenhængende. Der er mere end nogensinde behov for BKF's helhedssyn og ambition om sammenhæng.

Folkeskolereformen

BKF bakker helhjertet op om reformen, dens intentioner og ambitioner. Det skal der ikke herske tvivl om. BKF har spillet en ganske betydende rolle i at forlige synspunkter mellem folkeskolens mange parter, og har bidraget konstruktivt til at finde løsninger.

Faktisk er det bestyrelsens opfattelse, at BKF's måde at agere på i forbindelse med Folkeskolereformen eksemplarisk demonstrerer, hvorfor BKF som chefforening er en helt nødvendig aktør. BKF har leveret bud på, hvordan den kommende kvalitetsrapport skal se ud. Det forslag er nu en del af loven. BKF har bidraget med forslag til nyt tilsynskoncept. Det forslag er de facto en del af loven. BKF har deltaget i mange arbejds-, reference- og styregrupper. Hele tiden med fokus på at finde løsninger. Det er lykkedes, fordi vi er grundige, velforberedte og har fokus på løsninger – og ikke fordi vi har særinteresser i sagen. Vi kæmper for folkeskolen og for alle børn.

Ambitionerne på Folkeskolereformens vegne er enorme. Har man fulgt den offentlige debat nationalt og lokalt, kan man ikke undgå at få lidt sommerfugle i maven over det store forventningspres, der er lagt på, at folkeskolen hurtigt skal levere markant bedre resultater. Der er sådan set intet som helst galt med at have store ambitioner, og der er heller intet galt i at italesætte dem. BKF maner alligevel til besindighed, da al erfaring med store omlægninger viser, at der i begyndelsen kan ske et »produktionstab« på resultatsiden, før det bliver bedre. BKF vil gøre sit til, at et eventuelt »produktionstab« bliver så lille og kortvarigt som muligt. Men det er en massiv forandring af folkeskolen, som ikke alle parter er lige begejstrede for.

Se bare på læringen fra kommunalreformens implementering. Borgerne blev stillet forbedret kvalitet og højere effektivitet i udsigt fra dag 1. Og det er vel rettelig først inden for de seneste par år, at den bedre kvalitet og højere effektivitet reelt har vist sig. Mere end 5 år efter reformens gennemførelse.

Det er ikke kun skolenetværket, der har ydet en betydelig indsats i forbindelse med folkeskolereformen. Øvrige netværk har også været involveret, men der er grund til særligt at fremhæve Kultur- og Fritidsnetværket, der har leveret væsentlige bidrag til arbejdet med den åbne skole og samarbejdet mellem skole og fritid.

Foreningen

Foreningen er drevet af frivilligt arbejde. Vores styrke ligger i, at der er kommunale chefer rundt om i landet, der tager sig tiden til at se op fra egen dagligdag og bidrager til at få sat perspektiv og ord på vores udfordringer.

Gennem landsnetværkene og regions- og landsbestyrelser bidrager mange medlemmer til, at vi på lands- og regionalt plan kan påvirke både lovgivning og forskellige samarbejder til at bevæge sig i en bedre og mere frugtbar retning.

Bestyrelsen vil derfor gerne kvittere for indsatsen blandt medlemmerne af de landsdækkende netværk. Der bliver givet input til både høringer, holdningspapirer og repræsentationer i forbindelse med møder, konferencer, repræsentationer m.v.

Bestyrelsen vil samtidig gerne anderkende regionsbestyrelserne for indsatsen med at sikre den lokale forankring af foreningens arbejde og på den måde bidrage til, at faglighed og netværksdannelse er i højsæde lokalt.

Fremtidens Børne- og Kulturføforening – synlighed på de ydre linjer og involvering på de indre linjer

Ved generalforsamlingen i 2012 blev oplægget [»Fremtidens Børne- og Kulturføforeningen – synlighed på de ydre linjer og involvering på de indre linjer«](#) vedtaget og gav anledning til ændringer i vedtægterne.

Vedtægtsændringerne og drøftelserne i den forbindelse har været et led i at præcisere og revitalisere foreningens fokusområder og arbejdsfundament/metoder. Formålet har været at skabe »synlighed på de ydre linjer og involvering på de indre linjer«. Der blev i bestyrelsen givet håndslag på, at der i de to efterfølgende år skulle arbejdes med at fylde rammerne ud i den nye kontekst – med opbakning fra generalforsamlingen.

Kort opsummeret indebar vedtægtsændringerne en konstruktion med 2 næstformænd i forhold til tidligere 1 næstformand, samt at kassererfunktionen

er placeret hos den ene af næstformændene. Derudover har vedtægtsændringerne også betydet, at der er kommet yderligere et bestyrelsesmedlem, som bl.a. har åbnet for at operere med ad hoc landsdækkende netværk i forhold til relevante temaer. Endelig er der med vedtægtsændringerne lagt op til tættere tilknytning mellem regionsbestyrelsesformændene og bestyrelsen i forhold til det strategiske arbejde.

Med det udgangspunkt er der siden vedtægtsændringerne blevet arbejdet på flere niveauer. To år efter ser vi nu de første synlige tegn på, at vedtægtsændringerne og de bagvedliggende intentioner er begyndt at folde sig ud. Der er udarbejdet og planlagt holdningsnotater på foreningens områder, så der er et fælles fundament at handle ud fra. Der afholdes møder med formændene for regionsbestyrelserne, og der arbejdes fortsat med at optimere samspillet.

I forhold til involvering på de indre linjer har det også sat sit præg på planlægningen af indholdet på årsmødet 2013 og 2014. Det kom bl.a. til udtryk i den policyskabende proces på årsmødet 2013, hvor deltagerne gennem seks forskellige workshops blev inviteret til at være med til at forme foreningens holdninger til en læringsreform, der er helt central i de kommende års udvikling på 0-18 års området. Det konkrete resultat var »14 pejlemærker for en læringsreform«, som nu benyttes aktivt både ud ad til og ind ad til i foreningens arbejde. Ved årsmødet i 2014 er der også lagt op til en proces i tråd med foreningens »involvering på de indre linjer« med henblik på at skabe »synlighed på de ydre linjer«.

På de ydre linjer er foreningen bl.a. blevet mere markant i forhold til indlæg i medier og offentlige debatter. Der er arbejdet med en systematiseret møderække med en lang række af foreninger og organisationer indenfor vores fagområder. Disse møder er med til at give en tættere dialog og kontinuitet. Derudover er der fra både de landsdækkende netværks og bestyrelsens side arbejdet med at producere materiale til inspiration og understøttelse af f.eks.

arbejdet med Folkeskolereformen og hele sammenhængen til foreningens øvrige område. Foreningens forskellige aktiviteter formidles til medlemmerne gennem BKF Nyt og via hjemmesiden, som kort beskrevet nedenfor.

Der er arbejdet med foreningens organisering i forhold til at få frigjort tid hos formanden, så der kan prioriteres et højere fokus på de eksterne opgaver. Derfor er bl.a. formandens møder med centrale samspilsparter udvidet.

Endelig skal det nævnes, at vedtægtsændringerne har været løftestang for etablering af et ugenetværk. I første omgang som et ad hoc netværk, men det har vist sig at være etableret på et helt rigtigt tidspunkt, da vi inden for det seneste år har fået markante reformer på ungeområdet. Reformen, som vi i foreningen har en betydelig interesse i. Tiden i netværket har været brugt til at skabe kontakter og konkrete samarbejder med de øvrige aktører på området.

Årsmøde 2013 – På vej mod en fælles læringsreform

Årsmøde 2013 bød på fornyelse og tradition og har på mange måder sat nye standarder for foreningen.

Først og fremmest var vi glade for at kunne efterkomme et stort ønske fra vores medlemmer – nemlig

at vi nu alle kunne bo samme sted på Nyborg Strand. Nye omgivelser giver også anledning til at gennemtænke konceptet for årsmødet. Derfor blev årsmødet et mere involverende og aktivt årsmøde for medlemmer og gæster.

Nyborg Strand har vist sig som et sted, der giver muligheder for at tænke i nye baner, når det gælder årsmødet. Derfor har vi valgt at blive på Nyborg Strand også i de kommende år.

På vej mod en fælles læringsreform var overskriften for de to dage på Nyborg Strand. Og netop ordet fælles blev kendetegnet for tiden, der kom efter årsmødet. For de 14 pejlemærker for en læringsreform, som blev udarbejdet på baggrund af de seks workshops, er blevet brugt intensivt af bestyrelsen igennem det seneste år.

Igenom oplæg torsdag og fredag formiddag blev der fra forskellige vinkler sat spot på, hvordan vi som ledere med afsæt i den nye folkeskolereform, arbejder os hen mod en fælles læringsreform, som gælder for hele 0-18 års området, og som griber ind i og understøttes af kultur- og fritidslivet.

Således satte Ove Kaj Pedersen, professor ved CBS, folkeskolereformen i en overordnet forståelsesramme via oplægget »En læringsreform i konkurrencestaten«.

Jens Schou Olsen, forfatter, musiker og Ph.d. ved Roskilde Universitet, satte spot på betydningen af de ord, vi bruger, når vi taler om læring, dannelse, ledelse, kompetence, fornyelse og idealer.

Endelig satte Anders Raastrup Kristensen, adjunkt ved CBS, fredag formiddag fokus på kravene til fremtidens strategiske ledelse. Når kerneopgaverne ændres, så udfordrer det den måde, som medarbejdere skal lede sig selv og den ledelse, som lederne skal kunne bedrive.

Som optakt til workshoppen holdt konsulent Klaus Majgaard et oplæg om den transformationsproces, der skal understøttes i arbejdet med en læringsreform og de ledelsesmæssige udfordringer, dette skaber. Herefter stod innovationsbureauet FUTU for gennemførelsen af eftermiddagens workshop.

Resultatet af workshoppen blev 14 pejlemærker for en læringsreform, der tog afsæt i de formuleringer og fokuspunkter, som deltagerne i de seks workshop i fællesskab var nået frem til.

Igen var der god tilslutning til årsmødet, og vi kunne torsdag morgen byde 311 deltagere velkomne. Årsmødet viser dermed sin styrke og berettigelse som et møde på tværs af fagområder og med fokus på den daglige kommunale ledelse og styring i en tid med mange reformer og udfordringer.

BKF Nyt og kommunikation til og fra medlemmerne

Foreningen er drevet af medlemmer for medlemmer. Derfor er den interne kommunikation vigtig både fra bestyrelsen til medlemmerne men også fra medlemmerne til bestyrelsen.

Her spiller BKF nyt en vigtig rolle. Hensigten med BKF Nyt er altid at holde medlemmer så opdateret som muligt på udviklingen inden for de forskellige fagområder. Det gør vi ved at melde tilbage fra de arbejdsgrupper, styregrupper, møder etc., som bestyrelsen og de landsdækkende netværk er involverede i.

Derudover optager vi også artikler fra vores samarbejdspartner, i det omfang vi har plads og vurderer, at det er relevant for vores medlemmer.

I den senere tid har bestyrelsen gennem BKF Nyt opfordret medlemmer til at melde tilbage på forskellige områder, hvor vi som forening bliver bedt om at

komme med input og eksempler fra den kommunale praksis. Det er viden, som man i statsadministrationen eller KL ikke selv har samme adgang til, og som netop gør BKF's deltagelse værdsat og nødvendig.

Sekretariatet sender også løbende mails til dele af medlemskredsen, hvis der er behov for at komme i kontakt med specifikke faggrupper. Derfor bliver der i sekretariatet arbejdet på at skaffe så præcise oplysninger om, hvilke fagområder de enkelte medlemmer arbejder inden for.

Endelig er det nu også muligt at abonnere på nyt fra hjemmesiden. Det er dermed muligt at modtage en mail, når der er lagt nyt på siden. En mulighed vi kan se bliver brugt af flere end bare foreningens medlemmer.

Fællesmøder

I løbet af foreningsåret mødes regionsbestyrelserne og landsbestyrelserne på en række fællesmøder. I maj måned har der været tradition for, at også de landsdækkende netværk inviteres med på fællesmødet.

Årets første fællesmøde blev afholdt i februar, hvor regionsformændene deltog i landsbestyrelsens møde. Her blev der drøftet det kommende arbejde for året, planer for årsmødet og udvekslet viden om arbejdet i henholdsvis regionerne og i landsbestyrelsen og de landsdækkende netværk.

Til det store fællesmøde i maj med både netværk og regionsbestyrelser var den nye formand for Rådet for Børns Læring, Agi Csonka, inviteret til at fortælle om rådet og dets arbejde.

Derudover var der også besøg af Jan Rose Skaksen, direktør for KORA og medlem af produktivitetskommissionen.

I september blev der igen afholdt fælles bestyrelsesmøde med regionsbestyrelserne. Her var der besøg af KL, hvor vi først drøftede fremtidens dagtilbud og dernæst gennemgik økonomien bag den nye Vejledningsreform.

Fællesmøderne giver en god sammenhængskraft i foreningen og styrker den interne vidensudveksling. De eksterne oplægsholdere og den efterfølgende drøftelse er med til at sætte perspektiv på vores arbejde samt får gjort BKF synspunkter gældende overfor de forskellige dialogpartnere.

Kultur og fritid

Når Børne- og Kulturchefforeningen ønsker at gøre kulturen til løftestang i læringsmiljøer er det vigtigt, at vi starter med at se os selv i spejlet.

Vi vil gøre vores arbejdsform eksemplarisk for en demokratisk praksis, som træner børnene i medborgerskab og kulturdannelse. Det gør vi gennem en systematisk inddragelse af børn, unge, forældre og civilsamfund.

PHs gamle udsagn om, at *kultur er vaner* får en helt særlig betydning for den tilgang, vi møder børn, unge og forældre med. Det er de kommunale forvaltninger og institutioner, der møder børn og unge, og derfor er det også os, der har den største forpligtigelse til konstant at lade os forstyrre, påvirke, overveje, involvere og om nødvendigt ændre vores praksis, hvis den ikke understøtter og træner børnene i medborgerskab og kulturdannelse.

Hver dag involverer mange dygtige medarbejdere i forvaltninger og i de kommunale institutioner børn og unge, så de får mulighed for at øve og træne sig i medborgerskab. Men vi kan gennem en mere systematisk tilgang blive endnu bedre til det – og vi må turde bryde med vanetænkningen.

I det offentlige bliver vi nødt til at acceptere og anerkende, at der er andre aktører, der har interesse, kompetencer og et medansvar for børn og unges opdragelse til medborgerskab. Vi må involvere og indgå partnerskaber med f.eks. de dele af civilsamfundet, der både kan og vil bidrage til børn og unges udvikling.

Men med den store og næsten daglige kontakt de offentlige institutioner har – uanset om det er dagtilbud, skolen, biblioteket eller musikskolen – med børn og unge, har vi en særlig forpligtigelse til at fremme en demokratisk praksis og medborgerskabstanke.

I medborgerskabstanken indgår det at udvikle sig og blive et dannet menneske. Kulturdannelse er at forholde sig til sig selv, de andre, samfundet og naturen. Det er her, vi stiller spørgsmålene om, hvordan vi vil behandle andre, og hvordan vi vil indrette samfundet? Det er alt sammen noget, man skal øve

sig i og på. De demokratiske sunde svar på spørgsmålene kommer nemlig ikke af sig selv.

Der er i høj grad i fritiden – uanset om det er på legepladsen, fodboldbanen, fiskeklubben, filmklubben, teaterforestillingen eller i idrætsforeningerne – at børn og unge oplever, at vi som mennesker er forskellige, og at man skal kunne forholde sig til den anden. Det betyder også, at vi skal understøtte retten til at være her med egne forudsætninger.

Hvis børn og unge skal dannes til aktive medborgere, skal de kunne mærke, at de har indflydelse på egen livsudfoldelse gennem vedholdende og systematisk inddragelse. Kultur- og fritidslivet kan netop på en meget konkret og aktiv måde træne børn og unge i medborgerskabet – fordi det netop er i kultur- og fritidslivet, man kan blive konfronteret med alle livets aspekter af det at blive og være medborger. Livet leves og opleves i kultur- og fritidslivet på en meget nærværende måde. Det er en del af folkeoplysningens kerne, om man vil.

Effekten af denne form for kulturdannelse er langvarig. Den lader sig ikke måle på kort sigt. Kulturdannelse fortsætter hele livet igennem, og vi skal som offentlig forvaltning sikre et vedholdende tilbud. Det betyder også, at Børne- og Kulturchefforeningen må insistere på, at de private foreninger og institutioner, der modtager forskellige former for støtte i form af faciliteter, lokaler, penge osv., også systematisk skal inddrage alle børn og unge i deres praksis, hvis vi skal sikre dannelsen af fremtidens voksne.

Præsentation af Kultur- og Fritidsnetværket

Netværket har bestået af følgende medlemmer:

Ellen Drost (formand), Odense Kommune

Kim Christoffersen Dawartz, Næstved Kommune

Joan Kamstrup, Mariagerfjord Kommune

Jens Overgaard, Ballerup Kommune

Freddie Davidsen, Silkeborg Kommune

Mads Stendorf, Esbjerg Kommune

Per Høgh, Ringkøbing-Skjern Kommune

Årets arbejde i netværket har omfattet:

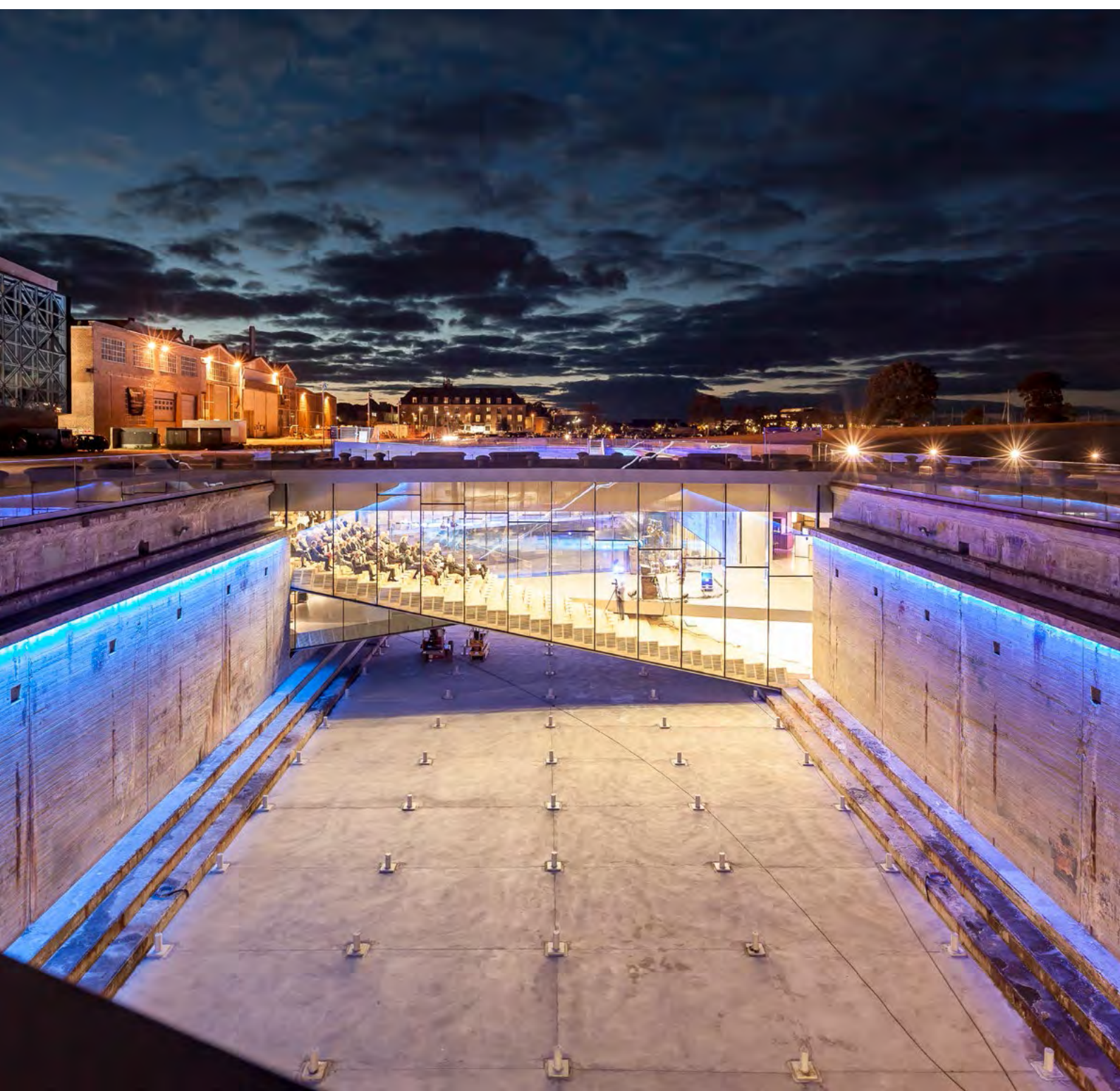
- Planlægning og afholdelse af konferencen »Spot på Kulturaftalerne« i Helsingør
- Kulturstyrelsen og kulturaftalerne
- Kultur som løftestang i læringsmiljøer
- Musikskolernes rolle i skolereformen
- Strategi for småbørn, børn og unges møde med kulturen
- Frivillighed og samskabelse
- Filmloven og dens udfordringer for kommunerne
- Museumsfusioner

Møder med samarbejdspartner:

Kulturministeriet, Kulturstyrelsen, Kommunernes Landsforening

Effekten af kultur

I Børne- og Kulturchefforeningen er vi faste i troen på, at kultur har en grundlæggende betydning for udvikling af relationer mellem mennesker. Kunst, idræt og fællesskaberne omkring det *gør* en forskel. Det er absolut ikke uvæsentligt. Kultur sniger sig ind i alles hverdag, også selvom vi ikke bevidst opsøger

en specifik oplevelse. Vi præges indirekte gennem kulturelle-, sociale- og idrætsforeninger. Det er derfor meget vigtigt, at vi lokalt bidrager til at sikre så høj kvalitet som muligt.

Har det effekt og værdi med al den kultur, er der mange der spørger! Ja, siger vi. Men vi har meget svært ved at dokumentere det. Vi erkender, at ethvert fagområde i de danske kommuner skal dokumentere, at de offentlige omkostninger, der er forbundet med at drive området, er berettigede. Som alle andre offentlige fagområder befinder vi os også på den banehalvdel, hvor dokumenterede effekter er betydningsfulde.

Der er ingen tvivl om, at det giver god mening at arbejde med dokumentation af effekterne på kultur- og fritidsområdet. Udfordringen er, hvordan dokumentationen giver mening? Dokumentation skal være fagligt funderet og vurderes i forhold til de ønskede effekter, kommunen ønsker at få ud af de skattekrone, som anvendes på det samlede kultur- og fritidsområde. Der er således ikke tale om, at vi skal til at dokumentere kvaliteten af en intern kunstnerisk vurdering. Den kan vi trygt overlade til kunstverdenens egne systemer. Behovet for dokumentation betyder, at vi og de folkevalgte politikere skal turde være tydelige i formuleringen af effektkrav på kultur- og fritidsområdet. Hvad er det, vi ønsker at få ud af vores indsats?

BKF mener:

- Der er behov for, at vi arbejder meget mere med effektmål og nye metoder til at dokumentere alt det, vi går og tror. Det skal vi bruge ressourcer på.
- Der er behov for, at kommunerne i fællesskaber udarbejder dokumentationsstandarder, som kan anerkendes på tværs af kommunegrænser. Vi bør i fællesskab finde de rette og brugbare indikatorer.

Frivillighed

Det kan ikke siges for tit. Frivilligheds-Danmark er så vigtig, at det udgør den ene af de bærende grundpiller i det moderne Danmarks kulturliv.

Danmarks kultur- og fritidsliv har en lang tradition for at løfte alverdens opgaver gennem det

store engagement, folk lægger i de lokale kultur-, idræts- og fritidsforeninger. Alle disse tilbud er båret af frivilligt arbejde. Den frivillige verden er en del af fundamentet for vores demokrati. Vi har rod i en kultur, som har skabt fællesskaber og fremdrift, og som gør det muligt sammen at løfte den udfordrende fremtid. De frivillige bidrager til et inkluderende samfund og har været med til at skabe vores velfærdssamfund. Vores kulturminister Marianne Jelved sætter følgende ord på dette i hendes strategi for skolebørns møde med kunst og kultur:

»I Danmark er vores fælles kultur grundlaget for et demokratisk samfund med meget stor folkelig deltagelse. Vi har et »dobbelt demokrati«. Det er det repræsentative demokrati i de folkevalgte organer som Kommuner, Regionsråd, Folketinget og Europaparlamentet. Og folkevalgte repræsenterer nationen i globale forsamlinger som Europarådet og FN. De folkevalgte organer sætter rammerne for den konkrete folkelige og demokratiske deltagelse i civilsamfundet, hvor vi konstant selvorganiserer os i nye sammenhænge. Det sker ud fra det samme grundlag: frihedstraditionen i form af den personlige frihed, ligeværd, forpligtende fællesskaber og mindretalsretten, dvs. mulighederne for, at mindretal kan slå sig sammen i kredse med andre måder at løse fælles opgaver på end flertallets. Det kræver, at vi har frihed til at tage ansvar og sammen finde frem til det fælles bedste, så vi har disse muligheder.«

Tankerne, sammenhængen og ordene er smukke. Samtidig understreger pointen omkring den konstante selvorganisering, at frivilligheden hele tiden udvikler sig i et samspil med den generelle udvikling i samfundet. Dette skal der tages hensyn til i det offentlige Danmarks arbejde med frivillighed.

Fritids-, idræts- og kulturområdet er kendetegnet ved et meget stort engagement af frivillige. Man kan næppe nævne foreningsliv, arrangementer eller events, som ikke drives af frivillige ildsjæle – det lige fra store festivals til spejderlejre. Der er en lang, rodfæstet tradition for dette. Vilklårene er beskrevet i folkeoplysningsloven, hvor det offentlige stiller rammerne til rådighed, og foreningslivet og de frivillige udfylder disse.

Den økonomiske krise har sat gang i en udvikling af frivillighedsbegrebet på nye områder indenfor det sociale område, der traditionelt ikke har opereret med frivillige. Men her har man fået øjnene op for det potentiale, der ligger i frivillighed, og som kan sikre, at borgerne får de bedst mulige vilkår. For at kunne håndtere denne nye frivillighedsgruppe, har kommunerne udarbejdet frivillighedspolitikker, som sætter rammer for den del af det frivillige engagement, og som definerer, hvad frivillige må/kan, og hvor snittet skal ligge mellem de professionelle og de frivillige.

Med udgangspunkt i den danske frivilligvirkelighed ses også fundamentet til en af de produktions- og servicemodeller, som vi vil se mange flere af i fremtiden. Det offentlige og frivillige Danmark vil i højere grad gå sammen og bidrage til en fælles opgaveløsning. Det er så at sige skridtet længere fremme end traditionel frivillighed i en eksisterende offentlig organisation. I stedet taler vi om begrebet *samskabelse*.

Når der er tale om ægte samskabelse, samarbejder alle relevante aktører, hvad enten de er frivillige, offentlige eller private på at finde frem til kernen i et problem for dernæst i fællesskab at finde og skabe en løsning. Og grundlæggende handler samskabelse om at skabe ny velfærd lokalt. Vores vurdering er, at reel samskabelse opstår uden for de kommunale systemer, hvor det frivillige Danmark får idéen til noget nyt. Det er ikke en reproduktion af et eksisterende tilbud, projekt eller initiativ, som allerede findes i kommunen. Kommunernes opgave må være at sikre den frivillige indsats kan bære frugt og finde på de nye løsninger.

BKF mener:

- Det er fornemt, at medborgerskabet breder sig i det danske samfund.
- Samtidig må vi insistere på, at det også er vigtigt at holde fokus og prioritere de langt største frivillighedsgrupper, nemlig dem på fritids-, idræts- og kulturområdet. Udformning af lokale politikker med fokus på udvikling af foreningslivet og en kommunal administrativ tilgang, der letter foreningernes arbejde, er væsentlige instrumenter til at fastholde ovennævnte fokus og prioritering.

- Hvis opgaverne skal løftes på nye måder i fremtidens Danmark, må vi som borgere også selv trække i arbejdstøjet.
- I det offentlige arbejde med frivillighed er det vigtigt at fastholde en stærk respekt for de frivilliges egne interesser og begrundelser for at bidrage til fællesskabet. Det må altid være det offentlige opgave at holde tilpas afstand, så de frivilliges motivation fastholdes.

Lokalsamfund og læring

Vi vil udvikle det samlede lokalsamfund som arena for børns læring – og bygge på kultur og medborgerskab som platforme for læring. Det gør vi ved at udvikle respektfulde og nysgerrige samarbejder mellem dagtilbud, skoler samt kultur- og fritidslivet. I pjecen *Guldet i Nabolaget* skrev BKF i 2010:

»Vi skal tænke i bredformat, vi skal frisætte os selv fra tradition og fysisk stedbundenhed og (gen)skabe lokalsamfundets sammenhængskraft gennem en mangfoldighed af relationer, netværk og læringsmiljøer og mulighed for deltagelse ...«

Når vi i Børne- og Kulturchefforeningen fortsat ønsker at udvikle det samlede lokalsamfund som arena for børns læring, så skyldes det den grundlæggende tilgang i arbejdet med børn, at læring sker i mange fora, på mange forskellige måder og ikke er forbeholdt én sektor frem for andre. Læring kan ikke monopoliseres.

Forskellige aktører, sektorer, institutioner osv. besidder egenskaber, kvaliteter og styrker, der hver især, men især *tilsammen*, skaber læring og læringsformer, som er med til at skabe fremtidens borgere.

I kommunerne er der i en årrække blevet arbejdet med dette felt, og med folkeskolereformen er der nu kommet eksplicitte krav til, at folkeskolen i højere grad end tidligere retter blikket ud mod omverdenen og finder nye samarbejdspartnere for at skabe *den åbne skole* og udvikle læringsbegrebet.

Vi har så småt i kommuner og institutioner fået erfaringer fra arbejdet med at *række ud mod samfundet* og skabe nye arenaer for læring. Erfaringer, der er skabt, både via den klassiske kommunale vej i skoler, fritids- og kulturinstitutioner (museer, musikskoler, biblioteker osv.) og daginstitutioner, men

også skabt ud af de mere nyanlagte veje i form af samskabelse med borgerne, foreninger, hovedforbund og erhvervslivet mm.

Hvert område og hver aktør besidder sit eget DNA, sit eget læringskodeks og sine egne kompetencer. Og det er i det indbyrdes møde imellem dem, at ny læring skabes. Det er også her, at ny og anden værdi for samfundet og borgerne skabes. Det er derfor vigtigt, at vi i Børne- og Kulturchefforeningen accepterer og anerkender dette. Der er behov for en bredspektret indsats, og vi må insistere på, at alle har et ansvar for indsatsen.

Særlig fritidslivet – som i sin natur er inkluderende og fællesskabsbåret – kan spille en vigtig rolle i indsatsen. Vi ved imidlertid også, at foreningslivet er båret af lyst og udgangspunktet er, at det enkelte medlem er både *fri* og *villig*. Det betyder, at vi skal arbejde balanceret og dialogbaseret, og endelig skal vi undgå at kommunalisere den frivillige sektor. Det stiller krav til, hvordan vi tænker og indgår alliancer med foreningslivet, og hvordan vi samskaber.

Fra vores foreløbige erfaringer ved vi, at der er tale om et langt træk.

BKF mener:

For at lykkes med samskabelsen i lokalsamfundet er det afgørende, at der etableres det nødvendige dialogrum for udvikling og for at opbygge tillid mellem parterne. Det kommer kun til at virke, hvis samarbejdet og samskabelsen sker i et ligeværdigt samarbejde med respekt for forskellige fagligheder og ståsteder. Kun på den måde, når vi nye læringsveje.

Folkebibliotekerne – forandring uden forringelse

Er der en kommunal institution, der i de seneste år har været igennem en transformation, er det folkebibliotekerne.

Alene fra 2011 til 2012 blev antallet af åbne eller selvbetjente biblioteker – og dermed længere åbningstid – fordoblet, og i dag har vi 160 sådanne biblioteker i omkring 65 af de danske kommuner. Alt dette er sket uden serviceforringelse. Tværtimod. Bibliotekerne oplever, at besøgstillene stiger og, det samme gør bogudlånet. Hertil kommer, at vi på bibliotekerne ser brugere, vi ikke tidligere så.

Det er ikke en overdrivelse at sige, at bibliotekerne gør det godt. I en tid, med stor kompleksitet i samfundet, efterspørgsel af nye former for kommunale tilbud og en stram økonomi, har bibliotekerne været ressonante over for disse faktorer, og genopfundet sig selv i en ny rolle/version – både i forhold til de fysiske rammer og samtidig på indholdssiden.

I 2013 gennemførte tænketanken Fremtidens Biblioteker en landsdækkende undersøgelse af danskeres kendskab til og brug af bibliotekerne. Undersøgelsen skulle blandt andet afdække, hvad der skulle til for at få danskerne til at bruge bibliotekerne mere. Her var svaret klart: Længere åbningstider.

Vi er i Børne- og Kulturchefforeningen stolte af den indsats, vi ser på biblioteksområdet, og det er vores opfattelse, at det netop er sådanne indsatser og sådanne tillidserklæringer ift. vores borgere, der legitimerer kommunerne og vores tilbud.

Hertil kommer, at en række kommuner, for at udvikle og udvide servicen til borgerne i forskelligt omfang, har lagt borgerserviceopgaver som pas, kørekort mv. ud på bibliotekerne. Bibliotekerne er et sted, hvor borgerne møder kommunen, så det er helt naturligt at varetage borgernære serviceopgaver.

Vores fokus på bibliotekerne, som vigtig motor i den kommunale indsats, fortsætter. Vi ved, at bibliotekerne i Danmark har mange besøgende – en stor kritisk masse – og fra den seneste forskning om byudvikling ved vi også, at bibliotekerne med den store kritiske masse kan komme til at fungere som vækstmotor i et lokalsamfund. Ikke kun på kulturområdet, men også i forhold til erhvervslivet og de erhvervsdrivende og helt grundlæggende i forhold til byens og lokalområdernes sammenhængskraft.

En række lokalbiblioteker har således påtaget sig rollen som koordinerende netværksskaber for mikrovirksomheder. Mikrovirksomhederne er kendetegnet ved at være små virksomheder med 1-3 personer uden det store administrative apparat, men som har brug for hurtige internetforbindelser, temporær adgang til mødelokaler, kopimaskiner, information mv. Alt sammen noget, som bibliotekerne kan stille til rådighed.

Endelig er vi opmærksomme på muligheden for at forbedre synergi mellem folkebibliotekerne og skolebibliotekerne. Her har de største forhindringer

været uensartede bibliotekssystemer, overenskomsterne og folkeskoleloven. Folkeskolereformen rummer potentialer for at udvikle de kommunale biblioteksområder yderligere.

BKF mener:

- Folkebibliotekerne skal fortsætte den igangværende udviklingsdagsorden, hvor de løbende styrker deres evne til at bidrage til by- og erhvervsudvikling.
- Folkeskolereformen skal benyttes til at skabe ensartede bibliotekssystemer på tværs af skole- og folkebiblioteker. Synergipotentialerne skal realiseres ved at skabe integrerede biblioteker, som formår at styrke både folkeskole og folkebibliotek.

Idrættens økonomi og struktur

Der var stor interesse i april 2014, da revisionsfirmaet KPMG fremlagde sin rapport om idrættens struktur og økonomi. Rapporten viste, at mange danskere dyrker idræt. De etablerede idrætsforbund har fortsat stor tilslutning, men et stigende antal danskere vælger også at dyrke idræt og motion uden for foreningernes formelle rammer. Samtidig pegede analysen på en række områder, hvor der var plads til forbedring.

Særligt de tre hovedorganisationer: Danmarks Idrætsforbund, DGI og Dansk Firmaidræt var i fokus. En række overlappende aktiviteter som f.eks. rådgivning, analyse, udviklingspuljer, projekter, idrætsaktiviteter og kompetenceudvikling kunne med fordel forbedres. KPMG anbefalede endvidere, at organisationerne så på mulighederne for effektivisering af de administrative opgaver i organisationerne. Kommunerne bliver endvidere ofte mødt med enslydende produkter og afsætter ressourcer til projekter, som uden problemer kunne varetages i samskabende tilbud på tværs af de tre organisationer.

Ved vedtagelsen af idrætspolitikken i maj 2014 var forligskredsen enige om at bygge politikken videre på foreningsidrætten. DGI og Danmarks Idrætsforbunds fælles vision 25-50-75, som skal sikre, at 75% af den danske befolkning i 2025 dyrker idræt, hvoraf 50% skal foregå i foreningsregi, er et godt eksempel på dette. Samtidig skal idrætspolitikken tage højde

for, at selvorganiseret idræt og idræt i privat regi i dag spiller en stor rolle i mange danskeres hverdag. Et godt fælles initiativ som Børne- og Kulturchefforeningen bakker fuldt op om.

BKF mener:

- De tre hovedorganisationer bør formulere klare sigtelinjer og målsætninger for et tættere samarbejde de tre organisationer imellem.
- Kommunerne bør via deres tilskuds- og indkøbspraksis bidrage til, at der skabes et incitament for et tættere samarbejde mellem de tre hovedorganisationer omkring de overlappende aktiviteter.

Kultur, bevægelse og læring i byudvikling

Kultur og idræt er de senere år begyndt at indtage byrummene. Tidligere har kommunerne fokuseret på styrkelsen af detailhandelen i byernes midte. I dag involverer kommuneplanlægning i højere grad også kultur og bevægelse i byernes identitet for at understøtte detailhandelen. Borgerne forventer oplevelser og aktive byrum, og her er kultur et strategisk instrument til en byudvikling, hvor vi stimuleres såvel åndeligt som fysisk.

Organisatorisk har flere kommuner sammenlagt kultur- og fritidsafdelingen med planafdelingen for at synliggøre det øgede fokus. Der har været afholdt flere konferencer og seminarer i Danmark, om hvordan kultur og idræt har været løftestang for byrummenes udvikling. Byplanlæggere og kulturkonsulenter har forstået, den merværdi samarbejdet giver, og der bliver i højere grad eksperimenteret med både stationære og midlertidige kulturprojekter, som skaber nye og pludselige oplevelser, der konstant forandrer byrummenes DNA.

Kultur og idræt bliver derved ikke et supplement eller en mulighed for byernes identitet. Det er blevet en betydningsfuld og uundværlig del af byernes identitet. Kultur bidrager til, at der kan skabes vækst i erhvervs- og detailhandelen, og samtidig sikres en foranderlig bymidte, som borgerne efterspørger. Målet er klart, men valget af vejen dertil er ikke uden betydning.

Kommunernes opgave er at sikre, at der ikke udelukkende købes forudproducerede kulturprodukter.

I stedet skal kulturaktiviteterne bruges til at aktivere den lokale befolkning i produktionen af kultur. Kultur skal skabes, den skal ikke kun købes som færdig hyldevare, hvor vi bliver passive iagttagere og dermed ikke bidrager til medborgerskabet.

Samtidig har kultur og idræt taget udgangspunkt i læring. Flere projekter i landet bruger kultur og bevægelsesaktiviteter, når leg og bevægelse skal forenes med læring. Her kan byrummene i højere grad bruges som læringsrum, der understøtter de pædagogiske læringsidéer, der f.eks. ligger bag de læringskoncepter, vi ser i forbindelse med den udendørs skole.

BKF mener:

- Kommunerne har vist vejen til et tættere samarbejde forvaltningerne imellem. Børne- og Kulturchefforeningen mener, at der bør udvikles et lignende tættere samarbejde mellem Transportministeriet, Erhvervs- og Vækstministeriet og Kulturministeriet. Hermed kan vi skabe de bedste rammer for et tværministerielt samarbejde på nationalt plan om formidling af erfaringer i et

forsøg på at skabe overblik over eksisterende og kommende byudviklingstiltag.

- Børne- og Kulturchefforeningen vil tage initiativ til en tættere dialog med KL og Børne- og Kulturchefforeningen om fokus på kulturel byudvikling.

Museumssammenlægninger

Gennem de seneste år er der blevet gennemført flere museumsfusioner i Danmark. I henhold til Kulturstyrelsen har det resulteret i, at Danmark i dag har 98 museer under museumsloven. Det er formentlig alle kommuner, som på en eller anden måde har været involveret i en museumssammenlægning.

Børne- og Kulturchefforeningen bakker op om alle initiativer, der kan sikre øget kvalitet i det samlede danske museumstilbud, således at vores fælles historie og fortid bliver til glæde for så mange borgere som muligt. Flere i foreningen har også professionelt bidraget til en øget koncentration af museumslandskabet i vores hjemkommuner. Et bidrag, der altid er sket ud fra en overbevisning

om, at det vil øge kvaliteten af museumstilbuddet. Vores intention har nemlig altid været at udvikle museumstilbuddet ved at sikre de bedste rammer. Man kan sige vores mission har været at fremtids-sikre de lokale museumstilbud til nutidens virkelighed, hvor gæster, borgere og byer forventer noget andet end i »gamle dage«.

I Børne- og Kulturchefforeningen er vi fødte tvivlere med en sund skepsis i blodårerne. Det er en egenskab, vi helt naturligt inddrager i vores daglige professionelle virke. Derfor kan vi ikke undgå at spekulere på, om de seneste års mange museumssammenlægninger har været det rigtige at gøre, når man betragter det samlede danske museumslandskab. Har sammenlægningerne virket?

BKF mener:

- Kulturministeriet bør igangsætte nationale forskningsprojekter, der afdækker, om vi har opnået en kvalitetsforbedring såvel organisatorisk, økonomisk og i mødet med gæsten. Får danskerne mere og bedre museer for de offentlige midler? Og måske vigtigst af alt: Gør vi tingene på nye måder, eller gør vi det samme som før?
- Forskningsprojekterne bør være relevante for de tilskudsydende myndigheder og de skal være anvendelsesorienterede i yderligere udvikling af museumslandsskabet i Danmark.

Stor ståhej for ingenting

I november 2013 påbegyndte Kulturministeriet et serviceeftersyn af kulturaftalerne.

Formålet med eftersynet var at stille skarpt på, hvordan der bedst og mest tidssvarende kunne arbejdes med området fremadrettet. Alle aspekter var i spil: vision, indsatsområder, mål, de økonomiske rammer for aftalerne med den kulturelle rammebevilling, bevillingen til de tidligere amtslige ulovbestemte tilskud og puljen til kultur i hele landet.

Alle kulturregioner var indbudt til møde om serviceeftersynet den 8. november 2013.

Meldingen fra ministeriet var, at man sigtede efter en foreløbig afklaring omkring nytår, og at der efterfølgende ville komme en mere præcis udmelding om stat-kommunesamarbejdet på det kulturpolitiske topmøde den 11. marts 2014.

Resten af vinteren gik, og det blev forår – og vi ventede stadig på konkrete udmeldinger om det fremadrettede samarbejde.

I foråret 2014 indbød Børne- og Kulturchefforeningen til to dages konference med titlen »Spotlight på Kulturaftalerne« på Museet for Søfart i Helsingør. Over 80 kommunale chefer og samarbejdspartnere fra Kulturstyrelsen, regioner og KL lagde vejen forbi Helsingør. Konferencens intention var at skabe rum til at drøfte kommunernes samarbejde indenfor kulturområdet særligt med henblik på at styrke samarbejdet omkring kulturaftalerne.

Konferencen blev rundet af med en opsamling ved bestyrelsen med fokus på, hvad der skulle bringes videre i de kommende forhandlinger om kulturaftalerne. Desværre viste konferencen ikke at have den store effekt på det udspil, som kom fra ministeriet.

Lige inden sommerferien modtog kulturregionerne en skrivelse fra Kulturministeren, som foreslog, at vi i de nye aftaler skal arbejde med temaerne »børn og unge« og »arkitektur«, og at bevillingerne gøres toårige. Fristen for at komme med reaktioner på forslaget lå hen over sommerferien.

I september kom så den endelige melding fra Ministeren: Fastlæggelsen af temaer sker i en dialog og bevillingerne bliver fremadrettet fireårige. Altså stort set de samme vilkår som tidligere. Efter et års venten på konkrete udmeldinger om ændringer er vi nu tilbage stort set ved start.

BKF mener:

- Der er behov for at skabe rum for, at kulturchefer, repræsentanter fra kultursekretariaterne, KL, regionerne og Kulturstyrelsen løbende mødes og drøfter samarbejdsflader indenfor kulturområdet.
- Serviceeftersynet af kulturaftalerne har haft et meget langstrakt og uheldigt forløb – særligt for de kulturregioner, hvis aftaler udløber med udgangen af 2014.
- Der er ingen tvivl om, at vi med jævne mellemrum bør og skal se med kritiske briller på vores virksomhed. Det er i alles interesse. Men vi skal gøre det med respekt for hinandens arbejdsbetingelser og i et rimeligt tempo.
- Svar fra Ministeren i september gør det meget vanskeligt inden årsskiftet at nå i mål med at for-

mulere, forhandle og indgå aftaler, der er bredt forankrede samt lokalt meningsfulde. Og ikke mindst aftaler, som hviler på en stærk følelse af ejerskab både organisatorisk og politisk i kulturregionernes enkelte kommuner.

Når musikken spiller – musikskolen i folkeskolen

Musik er ikke kun noget vi lytter til eller går til. Musik handler også om følelser og forestillinger, om rytme, melodi og harmoni og om kreativ (sam)skabelse mm. Hertil kommer, at musik er et globalt sprog. Et berømt reklameslogan hedder: »Sig det med blomster«. I stedet kan man sige: »Sig det med musik« for musikken kan nogle gange sige mere end ord.

Med baggrund i kravet om et gensidigt forpligtende samarbejde mellem folkeskolen og musikskolen og det udvidede læringsbegreb i den nye folkeskole, har musikken fået en ny rolle. Det synes vi i BKF er spændende og rigtigt set og siden efteråret 2013 – og i særdeleshed i foråret 2014 – har vi i BKF været aktive over for Undervisningsministeriet, Kulturministeriet, KL og Danske Musik- og Kulturskoleledere (DMKL) ift. at præge og afklare, hvad det så betyder, at musikskolen helt eksplicit spiller en rolle i den nye folkeskole.

Det store spørgsmål i møderne med ovennævnte parter viste sig hurtigt at blive musikskolernes refusionspulje. Kunne der ydes statsrefusion til musikundervisning i regi af folkeskolen, når der var tale om Understøttende Undervisning (UU), eller kunne der fortsat ikke ydes statsrefusion til musikskoleundervisning i regi af folkeskolen?

I og med det blev meldt ud fra Kulturministeriet, at der ikke ville blive tilført refusionspuljen flere midler, var vi i BKF – ud fra en kulturel betragtning og ud fra en musikskolebetragtning – enige om, at musikskolen som institution og musikskolens »grunddrift« skulle sikres. Musikskolen skulle ikke finansiere folkeskole-reformen på dette område i form af en nedsættelse af den nuværende refusionsprocent, som pt. er på 14. Vi ville med andre ord ikke acceptere, at der blot blev smurt et »endnu tyndere lag ud«.

I lyset heraf forfulgte vi to spor: 1) at der ikke ydes statsrefusion til UU musikskole-undervisning i regi

af folkeskolen, og 2) at sikre at de mange aktiviteter, der allerede foregik i folkeskolen i regi af musikskolen, og som inden folkeskolereformen var refusionsberettiget, fortsat ville være det i fremtiden, selv om skoledagen ville blive længere.

I slutningen af juni 2014 sendte Kulturministeriet et orienteringsbrev om »Musikskolen i Folkeskolen«. Ministeriet skrev:

»Som konsekvens af det nye samarbejdskrav vil musikskolerne fremover indgå i et tættere samarbejde med folkeskolen om såvel musikskolens som folkeskolens undervisning. I den forbindelse skal det pointeres, at der som hidtil fortsat ydes refusion af udgifter forbundet med musikskolens egne undervisningsaktiviteter (hvor eleverne er tilmeldt på musikskolens gældende vilkår, lærerne ansat i musikskolen, og undervisningen indgår som en del af musikskolens budget), også selvom undervisningen som følge af den længere skoledag måtte blive placeret inden for folkeskolens skematid eller foregå på folkeskolen.

Der ydes dog ikke refusion af undervisningsaktiviteter udført på vegne af folkeskolen eller en anden institution. For så vidt angår folkeskolen betyder dette, at der ikke ydes refusion af udgifter, i tilfælde hvor musikskolen varetager folkeskolens lovpligtige musikundervisning i enten den obligatoriske musikundervisning i 1.-6. klasse, musik som valgfag eller musik i den understøttende undervisning. Ved den obligatoriske undervisning i 1.-6. klasse, musik som valgfag og musik i den understøttende undervisning forstås den undervisning, som folkeskolen har tilrettelagt, med henblik på at opfylde bestemmelserne i folkeskoleloven. Det bemærkes, at der ikke kan opkræves elevbetaling for denne type af aktiviteter, da det er gratis at gå i folkeskolen«.

BKF mener:

- Det er vigtigt, at alle børn og unge uanset bopæl har mulighed for at deltage i musikundervisning/musikskoleundervisning.
- At prisudvikling og deltagerantallet på musikskolen bør følges tæt de næste par år, og at Kulturministeriet og KL er opmærksom på den økonomiske ramme, der skal sikre børn og unges møde med musikken og musikskolens grunddrift.

Børn og familie

Alle Børne- og Kulturchefer har ansvar og medansvar for at hjælpe børn, unge og familier i udsatte positioner. Det ansvar tager vi på os. Der skal være kvalitet i sagsbehandlingen, som skal leve op til lovens krav. Det ansvar tager vi også på os.

En række forfærdelige enkelsager om vold og overgreb mod børn har været med til at sætte dagsordenen på området. Det har vi lært af. Vi er ikke i mål, og der er fortsat brug for udvikling og læring. Vi kan i 2014 glæde os over en lang række fælles initiativer,

som understøtter arbejdet med børn og unge med særlig behov i kommunerne. Det drejer sig blandt andet om:

- Netværk for kommunale ledere på børne- og ungeområdet.
- Udvikling og drift af IT systemer, herunder DUBU, i over halvdelen af landets kommuner.
- Task Force på området for udsatte børn og unge.
- Projektet: Faglig ledelse og ledelsesinformation på området børn og unge med særlige behov.

Der bruges betydelige ressourcer i kommunerne på at understøtte og bakke op om initiativerne. BKF opfordrer til, at staten, KL og andre viser tillid til de initiativer, der allerede er sat i gang, før der kommer flere nye tiltag og projekter. Vi skal finde løsningerne sammen, og dermed turde opgive fastlåste meninger om sandheden. Faglig ledelse tæt på opgaven skal være omdrejningspunktet for kvalitetsudviklingen.

Børne- og Kulturchefforeningen mener, at der generelt gøres et godt, professionelt og kvalitetsbevidst arbejde med udsatte børn og unge ude i kommunerne.

Lovgivningen er omfattende og detaljeret. Derfor kan der også fremadrettet være behov for justeringer. Men man kan ikke lovgive og regulere sig ud af alle problemer. Det synspunkt har BKF fremhævet gennem årene. I 2014 oplever vi, at synspunktet vinder genklang hos vores samarbejdspartner.

Præsentation af Børne- og Familienetværket

Netværket har bestået af følgende medlemmer:

Christian L. Hansen, Aabenraa Kommune (formand)

Ane Stallknecht, Kalundborg Kommune

Hanne Korsgaard, Thisted Kommune

Jes Jørgensen, Ærø Kommune

Anton Rasmussen, Ikast-Brandø

Jette Deltorp, Greve Kommune

Margit Næsby, Roskilde Kommune

Jan Dehn, Halsnæs Kommune

Årets arbejde i netværket har omfattet:

- Netværkets arbejde i 2014 var baseret på det holdningspapir, som blev vedtaget i august 2013, og de 14 pejlemærker for en læringsreform, som blev udarbejdet på årsmødet på Nyborg Strand i november 2013.
- Fortsat dialog med interessenter på området.
- Udarbejdelse af hørings svar til lovgivningen.
- Fremme af Nyspecialisering og synspunkter i holdningsnotat fra efteråret 2013.

Møder med samarbejdspartner:

Børne- og Kulturchefforeningen inviteres og inviterer til møder og konferencer med organisationer og myndigheder på området, herunder: Ministeriet for

Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold, Dansk Socialrådgiverforening, Socialpædagogens Landsforbund, Børnerådet, Børns Vilkår, Ankestyrelsen, Foreningen af Danske Døgninstitutioner og KL.

Opprioritering af møder med samarbejdspartnere

Bestyrelsen har opprioriteret mødeaktiviteten med en bredere række af samarbejdspartner. Der er i bestyrelsen ingen tvivl om, at BKF på denne måde får anledning til at drøfte væsentlige forhold indenfor foreningens ressortområder, som vi måske ikke så ofte har mulighed for. Noget af det input, vi får ved disse dialogmøder, indgår efterfølgende i bestyrelsens interessevaretagelse og policyarbejde.

BKF mener

De formelle og uformelle møder og konferencer bidrager til at skabe forståelse for vilkår og muligheder i arbejdet med børn i udsatte positioner. På møder og konferencer er der ofte en større forståelse og en mere nuanceret virkelighed end den, der kommer til udtryk, hvis man alene betragter Børne- og Familieområdet ud fra medie billedet.

Dialogforum – unik platform for samspil

Dialogforum blev etableret i 2010 på initiativ af BKF. Det har følgende formål:

- At skabe et forum, hvor børns vilkår og retssikkerhed drøftes med fokus på samspil mellem lovgivning og udmøntning i daglig praksis med de repræsenterede vinkler.
- At skabe et diskussionsforum for udvikling af arbejdet med sårbare børn.
- At sikre et bredt forankret fokus på børns rettigheder og vilkår.
- At sikre videndeling og erfaringsudveksling omkring relevante temaer på området.

Dialogforum består foruden BKF af Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold med tilhørende relevante styrelser, KL og Foreningen af Kommunale Social-, Sundheds- og Arbejdsmarkedschefer, de socialfaglige professioner, de frivillige børneorganisationer samt brugerorganisationer. Derudover inviteres deltagere ad hoc afhængigt

af emne. Hovedindgangsvinklen til dialogforum er i første omgang følgende:

- At bidrage med input i forhold til at sikre indhold og kvalitet i den kommunale sagsbehandling og foranstaltninger. Herunder arbejdet med kvalitetsindikatorer, som »sætter spor« i arbejdet med sårbare børn i forhold til ressourcer, proces og effekt.
- De frivillige børneorganisationer og brugerorganisationer som kritiske partnere for kommunerne. Herunder sparring og kritiske input til sikring af børneperspektivet, udformningen af politikker og arbejdsprocesser.
- At sikre fælles viden og arbejde med fælles vidensplatforme, som afsæt for fælles handling.

Der er i alt afholdt 8 møder med følgende temaer:

- Kvalitet.
- Visionen for det gode børneliv.
- Den sammenhængende indsats for barnet, den unge og familien samt børn og unge med brug for højt specialiserede tilbud.
- Ungeområdet i fokus.
- Børneinddragelse og børnesamtalen.
- Temadrøftelse om brugerinddragelse i det sociale arbejde.
- Inddragelse af frivillige.
- Beslutningsprocesser i myndighedsafgørelser og udviklingen på anbringelsesområdet – herunder hvad vi gerne vil?

Dialog Forum skaber ikke konkrete output. I stedet skabes relationer og en fælles forståelse for de forskellige vinkler og roller i forhold til varetagelse af barnets tarv. Der er skabt et dialogrum mellem kommuner, interesseorganisationer og centraladministrationen, hvor nogle af de vanskelige holdningsrelaterede spørgsmål vedrørende børn og unge med særlige behov kan drøftes uformelt og i en forståelse af, at alle parter på hver deres måde arbejder for børnenes bedste.

BKF mener:

BKF mener, at et dialogforum af denne karakter er med til at understøtte og sætte retning for arbejdet på området. Det handler om at udvikle arbejdsfor-

mer og dokumentation, der styrker retssikkerhed og praksis, hvilket kræver, at forskellige vinkler og erfaringer inddrages. Det handler om at involvere, dele og sikre den gode kontakt i samspillet mellem de enkelte parter på området – og BKF vil fortsat have fokus på, at dialogen har et fagligt afsæt. Dialog og samarbejde – ikke symbolpolitik og snuptagsløsninger – er vejen frem.

2020 mål for udsatte børn og unge

BKF har deltaget i dialogmøder sammen med et bredt udsnit af interessenter på børne- og ungeområdet vedrørende regeringens 2020 mål for udsatte børn og unge. Udsatte børn og unge defineres her, som de børn og unge, der har haft en foranstaltning efter Lov om Social Service.

Målene er:

- At mindst 50% af udsatte børn og unge som 25-årige har gennemført en ungdomsuddannelse. I 2011 var niveauet ca. 36%.
- Mindst 25% færre 15-17-årige udsatte unge modtager en fældende strafferetlig afgørelse. Niveauet skal falde fra 11,8% til under 9%.
- Andelen af anbringelser, der bryder sammen, skal reduceres med mindst 30%, dvs. fra 5,7% til under 4%.
- De udsatte børns faglige niveau i læsning og matematik skal forbedres.

Set fra et BKF perspektiv er det centralt, at læring og undervisning nu anerkendes som en helt central del af arbejdet med udsatte børn og unge. Ligeledes er det interessant, at den forskning, der giver inspiration til arbejdet i skoler og dagtilbud, nu også har fundet vej til Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold.

BKF mener:

BKF støtter de sociale 2020 mål og vil engagere sig i at give dem konkret og brugbart indhold.

BKF mener, at gode daginstitutioner, gode skoler, et godt kultur- og fritidsliv og et godt samarbejde med forældre, der understøttes af en social indsats, når det er nødvendigt, alle kan bidrage til at nå målene. Men kun når disse indsatser går hånd i hånd.

Døgninstitutioner og opholdssteder bør indgå i tæt samarbejde med folkeskolen og de kommunale forvaltninger om alle børn og unges skolegang.

BKF sætter pris på inddragelsen i partnerskaberne på centralt niveau, men peger også på, at det skal følges op ude i felten med samarbejde på tværs i hver enkelt kommune.

Tilsynsreform

Det nye Sociale Tilsyn blev etableret 1. januar 2014. Forud for etableringen af de 5 tilsyn havde BKF udtrykt sig kritisk – ikke mindst vedrørende godkendelse og tilsyn af plejefamilier.

BKF fandt også, at det var u hensigtsmæssigt at etablere tilsynet fra 1. november 2013, som foreslået i lovforslaget. Det blev ændret i den endelige lovgivning, så etableringen rykkede frem til årsskiftet.

Alle kommunerne er gået konstruktivt ind i samarbejdet om opgaven. Både tilsynskommunerne og de øvrige kommuner, og der er udvist interesse og initiativ fra de 5 tilsyn for at indgå i dialog og samarbejde.

Det er efter kun godt et halvt år for tidligt at sige noget sikkert om erfaringerne med det nye tilsyn.

Dog er det allerede nu nødvendigt at være opmærksom på kapacitetsproblemer i form af mangel på godkendte plejefamilier samt det omfattende arbejde med at matche børn og plejefamilie.

BKF mener:

BKF følger med interesse udviklingen i omkostningsniveauet – der har været en debat om, hvorvidt den nye struktur bliver dyrere for kommunerne.

BKF følger også udviklingen i kvaliteten, og vi agter at tage ansvar både i de fem tilsynskommuner og i de andre kommuner.

Dialogmøder og undersøgelser vedrørende plejefamilieområdet

Plejefamiliernes roller og vilkår er under forandring. Det skyldes dels en øget brug af plejefamilier i overensstemmelse med intentionerne i Barnets Reform og dels helt ny lovgivning for godkendelse og tilsyn fra 1. januar 2014.

BKF har deltaget i to dialogmøder om plejefamilieområdet, som blev afholdt på Ministeriet for Børn,

Ligestilling, Integration og Sociale Forholds foranledning.

Regeringen har i sine sociale 2020-mål sat som målsætning, at andelen af sammenbrud i anbringelserne skal falde med mindst 30%. De udsatte børn skal lære mere, og de skal begå mindre kriminalitet.

Hvis disse mål skal lykkes, stiller det store krav til alle, der er en del af forløbet omkring anbringelser af børn i plejefamilier. Det gælder blandt andet i forhold til inddragelsen af barnet og familien forud for og under anbringelsen, udvælgelsen af plejefamilierne og plejefamiliernes kompetencer samt den løbende støtte til barnet.

Det var helt centralt i drøftelserne, at plejefamilierne er vidt forskellige. Dette går både på opgaver og uddannelsesmæssig baggrund. Plejefamilierne er bredt rekrutteret, og der er brug for mange kompetencer. Det er vigtigt, at rekruttering, godkendelse og tilsyn ikke tvinger disse mange hensyn ind i en for snæver tankegang. Og det er vigtigt, at anbringelseskommunen kan arbejde både fleksibelt og professionelt med opbakning til plejefamilierne.

Plejefamilierne ønsker, at de inddrages i endnu højere grad i det professionelle team omkring barnet. De har en bred koordinerende rolle. Plejefamilierne udtrykker også bekymringer for, om Tilsynsreformen vil betyde, at antallet af familieplejekonsulenter i kommunerne reduceres eller helt forsvinder, hvilket for dem vil være problematisk, da de ser familieplejekonsulenterne som gode sparringspartnere.

Der var også et generelt ønske om differentieret uddannelse, da plejefamilierne har meget forskellige kompetencemæssigt udgangspunkt. Erfaringen fra plejefamilierne er, at mange kurser gælder alle, og så bliver det uvedkommende for nogen.

Der er ligeledes et stort ønske om at oprette netværk både for børn og plejefamilier.

De mange input fra de to dialogmøder om plejefamilier samles af ministeriet, og det vil indgå i deres videre arbejde med plejefamilieområdet.

»Størstedelen af kommunerne og størstedelen af plejefamilierne oplever, at samarbejdet fungerer tilfredsstillende«. Sådan lyder første sætning i hovedkonklusionen i Ankestyrelsens undersøgelse af samarbejdet mellem plejefamilier og kommuner, som blev offentliggjort i midten af september 2014.

Rapporten konkluderer endvidere, at når der er konflikt skyldes det primært tre forhold: Genforhandling af vederlag, samvær med biologiske forældre og mangel på information fra kommunen, herunder skiftende sagsbehandlere. Som chefer skal vi selvfølgelig være opmærksomme på, at der på disse områder er potentialer for forbedringer.

»Afgørelser om ændringer af anbringelsessted sker i de fleste tilfælde i overensstemmelse med loven« kan man læse senere i hovedkonklusionen. I 39% af sagerne er enkelte eller flere krav i lovgivningen imidlertid ikke fulgt.

Ændring af anbringelsessted sker i øvrigt ofte med kort varsel og/eller som følge af, at plejefamilierne opsiger kontrakten. Det understreger behovet for en grundig matchningsproces ved nye plejeanbringelser.

BKF mener:

I kommunerne ønsker vi på den ene side at bruge plejefamilier hurtigt og fleksibelt og måske for en kortere periode til løsninger i barnets normale miljø. På den anden side skal plejefamilier også kunne bruges til de sager, der tidligere blev henvist til døgninstitutioner. Dertil kommer de meget langvarende anbringelser, hvor plejefamilierne skal ses som mulige adoptivforældre. Det stiller store krav til samarbejdet mellem de myndigheder og andre parter, der har opgaver og ansvar i forhold til børnene og i forhold til plejefamilierne.

BKF hilser det derfor velkommet, at ministeren sender plejefamilieområdet til serviceeftersyn.

BKF håber og tror, at konklusionerne fra serviceeftersynet sammen med Ankestyrelsens undersøgelser vil indgå i den fortsatte dialog mellem kommunerne, de nye Socialtilsyn, Staten og andre om udvikling af området.

BKF påpeger, at vi ikke kan tømme relationen mellem kommunen og plejefamilierne for konflikter. Vi skal i stedet være opmærksomme på konfliktfelter som vederlag, uenige biologiske forældre, sagsbehandlerskift m.v. og sikre dialog og information.

Tidlig indsats – livslang effekt

Socialministeren lancerede i juni 2014 forebyggelsespakken »Tidlig Indsats – Livslang Effekt« til 280

mio. kr. Pakken skal bidrage til at nå de sociale 2020 mål.

Lovændring 1. oktober 2014

Som en del af pakken vedtog Folketinget i juni 2014 lovforslaget »En tidlig forebyggende indsats m.v.«, som træder i kraft den 1. oktober 2014.

Med lovændringen formuleres servicelovens §11, som en egentlig forebyggelsesparagraf, der tydeliggør kommunernes forpligtigelse til en tidlig og forebyggende indsats. Loven anerkender det forebyggende arbejde, som allerede er i gang i en række kommuner. Det hilser BKF velkomment.

Loven fjerner eventuel tvivl om, hvorvidt kommunerne kan iværksætte forebyggende familieorienterede indsatser uden, at det skal være omfattet af servicelovens §52. Samtidig præciseres det, at der ikke kan iværksættes intensive behandlingstiltag uden en børnefaglig undersøgelse.

BKF noterer imidlertid også, at der er tale om endnu en lov, der meget detaljeret beskriver, hvordan sociale indsatser kan iværksættes. I vid udstrækning beskriver eller tillader den nye lov en praksis, der allerede er i mange kommuner.

Detaljerede love er ikke den vej, BKF anbefaler at gå. De giver måske nok muligheder, men de lægger også begrænsninger. BKF peger på vigtigheden af, at der altid tages udgangspunkt i en konkret faglig vurdering af det enkelte barns/families behov – og at man derefter konkret i hver enkelt sag vurderer resultaterne af indsatsen.

I forbindelse med forebyggelsespakkerne kan der søges om midler til 11 selvstændige indsatser. Der er i alt afsat 280 mio. kr. Der skal bruges tid i kommunerne til at skrive ansøgninger. Andre skal læse og vurdere ansøgningerne, som ikke alle vil blive tilgodeset. Herved opstår spild både i kommunerne og hos de statslige myndigheder.

Når støtte gives, vil den typisk kunne dække udgifter til uddannelse af fagfolk, vejledning og certificering ved opstart og implementering. Derimod skal kommunerne selv afholde lønudgifter til personale på kursus samt alle driftsudgifter både i opstarten og ved evt. senere drift.

Derfor er der kun i ringe grad tale om et egentligt økonomisk løft til forebyggelsen i kommunerne.

BKF mener:

Det er vigtigt, at man i kommunerne har fokus på den forebyggende indsats. Loven fjerner enhver eventuel tvivl herom. Det er godt.

Der er næppe noget galt med de 11 indsatser. For flere af dem foreligger udenlandsk forskning og evidens om effekter. BKF har gentagne gange peget på vigtigheden af, at man får oparbejdet og udbredt viden fra danske forhold, der kan anvendes på tværs af kommunerne. Det er der nu god mulighed for med de 11 indsatser.

Men det vil være at overvurdere de 11 indsatser at tro, at de kan dække alle behov for forebyggende indsatser i landets forskellige kommuner. BKF er

bekymrede for, at de 11 indsatser og de 280 mio. kr. drejer fokus i den enkelte kommune i retning mod statslige puljemidler og væk fra aktiviteter og kulturer, der passer til behov og muligheder i børnenes normale daglige miljøer. Lokal forankring er afgørende for at indsatserne bidrager til varige kvalitetsforbedringer i og af praksis.

Indsats i danske skoler om børns rettigheder og beredskab mod vold og overgreb

Alle børn har ret til en tryk barndom fri for vold og overgreb. Men på trods af at revselsesretten blev afskaffet i 1997, og vi i Danmark har politikker, ret-

ningslinjer og systemer til at forebygge og afhjælpe vold og overgreb mod børn, er dette stadig et udbredt problem.

Red Barnet er i gang med et udviklingsprojekt, der via en rettighedsbaseret tilgang skal styrke børns beredskab mod vold og overgreb. Projektet har til formål at forebygge vold og overgreb mod børn samt at hjælpe de børn, der allerede er udsat for dette eller som er i risiko for det.

BKF deltager i styregruppen for projektet, der får midler fra Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold som en del af Overgrebspakken.

Projektet vil desuden have en positiv afsmittende effekt i forhold til at fremme trivsel og styrke trykke læringsfællesskaber i skolen.

Projektets fokus er, at børn i den undervisningspligtige alder skal kende deres rettigheder og kunne omsætte dem til handling i deres eget liv. Dermed kan de bidrage aktivt til at udleve deres ret til beskyttelse mod vold og overgreb. Der arbejdes hen imod at styrke elevernes empati, forståelse af egne og andres grænser, evnen til problemløsning og til at forstå sociale sammenhænge.

Udover dette er børns trivsel, selvværd og sociale kompetencer vigtige omdrejningspunkter i projektet.

BKF mener:

BKF finder, at det er et godt initiativ, som skal forebygge og afhjælpe vold og overgreb mod børn ud fra en rettighedsbaseret tilgang.

Det er BKF's og Red Barnets opfattelse, at projektet spiller godt sammen med nogle af de mere »bløde elementer« i den nye skolereform.

Faglig ledelse og ledelsesinformation på området børn og unge med særlige behov

Projektet »Faglig ledelse og ledelsesinformation på området børn og unge med særlige behov« er igangsat af Socialstyrelsen som en del af Overgrebspakken. Styrelsen gennemfører projektet i samarbejde med KL's Konsulentvirksomhed (KLK) og Deloitte Consulting.

Mange ledere og medarbejdere på børne- og familieområdet besvarede i april det omfattende spørgeskema, som konsulenterne udsendte. Skemaets sigte er at give svar på kommunernes styring, hand-

linger og dokumentation i forhold til udsatte børn. Selv om spørgeskemaerne har krævet mange timers arbejde i hver kommune, er BKF bekendt med, at mange kommuner har svaret.

Der er efterfølgende udsendt mindre spørgeskemaer til 4 grupper: Chefer, faglige ledere, medarbejdere og politikere.

Formålet er at kortlægge og formidle gode erfaringer, redskaber og metoder for faglig ledelse og ledelsesinformation, som kan styrke kommunernes arbejde for børn og unge med særlige behov.

BKF mener:

BKF anerkender formålet: Vi vil gerne bidrage til, at kommunerne lærer af hinanden til gavn for børn og unge i udsatte positioner, og vi glæder os til at se resultatet af de mange anstrengelser.

BKF finder ikke, at nye initiativer med samme formål bør sættes i gang, før resultaterne af dette projekt er implementeret.

Ledernetværk Børn og Familie

Kommunale ledere inden for det udsatte børne- og ungeområdet deltager i et nyt ledernetværk, som ledes af Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold, Socialstyrelsen og KL. Netværket er en del af Overgrebspakken, som satspuljeparterne i efteråret 2012 afsatte penge til. BKF's børne- og familienetværk har bidraget til udformningen af indholdet i ledernetværket via den løbende dialog, som BKF har med KL, Socialstyrelsen og andre.

Ledernetværk sætter fokus på aktuelle temaer inden for fagområdet. Det kan være temaer, der opstår som følge af ny viden, nye politiske initiativer, ny lovgivning eller behov og udfordringer, som kommunerne oplever.

Med afsæt i de problemstillinger som Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forholds Task Force har peget på, sættes der det første år i netværket fokus på kvalitet og lovmedholdelighed i sagsbehandlingen og den daglige drift, og på hvordan man som leder sætter nogle gode rammer herfor.

BKF mener:

BKF mener, at udvikling af børne- og familieområdet kræver fællesskab og læring kommunerne imellem

og desuden mellem kommunerne, statslige myndigheder, forskningen mv. Socialstyrelsens og KL's nye netværk giver et godt bidrag til dette.

BKF bakker op om det stærke fokus på faglig ledelse og kvaliteten i arbejdet ved netværkets start.

Erstatninger i Børnesager

En person, som gennem en årrække var udsat for overgreb uden de sociale myndigheder greb ind, har fået en erstatning på 300.000 kr. Det var kommunens forsikringsselskab som betalte, og der er tale om et forlig uden retssag.

Det er godt for de direkte involverede, der nu forhåbentligt kan komme videre med at lægge denne tragiske sag bag sig. Derimod er det for tidligt at sige, om der også er etableret en ny retstilstand. Der er nemlig ikke tale om en dom ved retten. Vi ved dog, at flere sager kan være på vej.

Børns Vilkår er bisidder for en håndfuld personer, hvor der muligvis er sager på vej. Det skyldes, at Børns Vilkår har fået midler fra Satspuljen til formålet. Det kan blandt andet tages som udtryk for, at man fra Folketingets side ønsker retstilstanden på området afklaret.

BKF mener:

BKF er betænkelig ved, om vi i Danmark begynder at adoptere den retstilstand, som vi kender fra England og USA, hvor fejl og mangler fører til retssager med henblik på at placere skyld.

Derimod opfordrer BKF alle kommuner og kommunale chefer til at se indad og arbejde intensivt med forbedringen af kvaliteten i sagsbehandlingen. Det er den generelle kvalitet i sagsbehandlingen, der er den langsigtede løsning.

BKF fortsætter naturligvis dialogen med vores mange samarbejdspartnere om dette følsomme område. Borgerens retssikkerhed skal være i centrum, uden det går ud over den enkelte medarbejder.

Task Force på området for udsatte børn og unge

Satspuljepartierne blev i 2012 enige om at nedsætte en Task Force på området for udsatte børn og unge. Task Forcen er overordnet et samarbejde mellem Socialstyrelsen og Ankestyrelsen og tilbyder kom-

munerne rådgivning i forbindelse med sagsbehandlingen på børneområdet.

Der er fokus på resultaterne af arbejdet fra ministeriets side og en forventning om, at kvaliteten på området forbedres.

BKF mener:

BKF mener, at Task Forcens arbejde skal bruges til den fortsatte udviklingen af kvaliteten af sagsbehandlingen.

Task Forcen har allerede opnået et betydeligt kendskab til sagsbehandlingen i en række kommuner. Derved opbygges der hos Task Forcen yderligere viden, som kan bruges til gavn for flere kommuner.

Samarbejde med Ankestyrelsen

I BKF's årsrapport for 2013 var hensigten for 2014, at Ankestyrelsen og BKF i tæt dialog ville fortsætte med at have fokus på afbureaukratisering og kvalitetsløft. Det skulle blandt andet være med henblik på minimering af fejl, herunder definition af fejlniveau, forslag til forenkling af regler og vejledninger samt kvalitet af sagsbehandlingen.

Der har i dialogen mellem BKF og Ankestyrelsen været fokus på ovennævnte mål. Her har blandt andet erfaringer fra Task Forcen været brugt til drøftelse af fokusområder. Det ledelsesmæssige ansvar for sikker sagsbehandling, herunder minimering af fejlmargen skal tages alvorligt i kommunerne, i et tæt samarbejde med det politiske system og sammen med medarbejderne. De sparsomme erfaringer fra de kommuner, som har deltaget i Task Forcen, har været positive for den pågældende kommune. Ofte har det medført ændringer i systemets håndtering af sagsbehandling og det ledelsesmæssige tilsyn.

Der er ifølge Ankestyrelsen sket forbedringer i sagsbehandlingen i kommunerne, men vi er ikke i mål. BKF vurderer, at fokus fortsat skal være på metodeudvikling og kvalitet for at begrænse fejlniveauet i kommunerne. Vi har her det samme mål.

Fælles digitaliseringsværktøj f.eks. DUBU er under overvejelser i Ankestyrelsen, og det vurderes at kunne give både administrative, kvalitets- og retssikkerhedsmæssige gevinster i forhold til sagsbehandling. Det kan BKF kun bakke op om.

Implementering af overgrebspakken har været et andet fælles indsatsområde i 2014. Kampagne om underretning til Ankestyrelsen er afsluttet, og der er i samarbejde med organisationer iværksat en kendskabsanalyse i forhold til kampagnens virkninger. Alt i alt er det Ankestyrelsens vurdering, at kommunerne har haft et højt informationsniveau omkring overgrebspakken på hjemmesider om pligt og muligheder for underretning, herunder 24 timers vurdering.

Såvel Ankestyrelsen som kommunerne vurderer, at der i 2014 har været en stigning i underretninger. Det samlede antal underretninger til Ankestyrelsen ligger dog langt lavere end den tilgang, der er til

kommunerne. Og det er langt fra alle underretninger til Ankestyrelsen, som fører til pålæg for kommunerne.

BKF mener:

BKF vurderer, at fokus fortsat skal være på metodeudvikling og kvalitet for at begrænse fejlniveauet i kommunerne. Vi har her de samme mål som ankestyrelsen.

BKF mener, at Ankestyrelsen snarest bør kobles på DUBU og andre IT systemer, som anvendes i kommunerne. IT leverandører, KL og staten opfordres til at arbejde aktivt for at fjerne evt. praktiske og juridiske hindringer for, at dette kan ske.

Dagtilbud

I januar satte KL dagtilbud på dagsordenen, og med forskningen som løftestang blev der sat fokus på vigtigheden af børns første år. Internationale forskere som Brenda Tagger og James Heckman gjorde begge opmærksom på, at det er i de første år af et barns liv, der for alvor er mulighed for at bryde den negative sociale arv. James Heckman har påvist, at der er store samfundsøkonomiske gevinster ved at prioritere de mindste børns vilkår. Dagtilbudsnetværket har i løbet af 2014 forsøgt at holde fokus på den dagsorden, hvor læring, udvikling og professionalisme skal kendetegne området.

Med flytningen af dagtilbud fra Undervisningsministeriet og over til Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold har netværket arbejdet på at skabe et godt samarbejde med nøgled medarbejdere i ministeriet. Netværket bruges efterhånden flittigt af ministeriet, ligesom KL fortsat er opmærksom på, at der kan findes kompetencer og inspiration i netværket. Netværket har således bidraget til få markeret foreningens synspunkter.

Præsentation af Dagtilbudsnetværket

Netværket har bestået af følgende medlemmer:

Lars Sloth, Thisted Kommune (formand)

Dorte Bloch, Rudersdal Kommune

Pia Elgetti, Herning Kommune

Harriet Meisner, Jammerbugt Kommune

Rikke Jensen, Faaborg-Midtfyn Kommune

Jette Frandsen Pedersen, Hillerød Kommune

Kathrine Ersted Sørensen, Roskilde Kommune

Årets arbejde i netværket har omfattet:

- Ny Nordisk skole
- Udviklingsprogrammet for dagtilbud
- Dagplejen
- Pædagoguddannelsen
- Private dagtilbud

Ministerens Dialogforum

Minister for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold Manu Sareen har inviteret BKF til at deltage i et dialogforum på dagtilbudsområdet. Udover BKF deltager KL, BUPL, FOA, DLO og FOLA. Ministeren sidder selv for bordenden, idet han ønsker at få sat området på den politiske dagsorden samt sikre en løbende udvikling af området.

Formålet med dialogforummet er at skabe en platform, hvor alle parter kan drøfte konkrete, igangværende eller kommende projekter og tiltag på området, vende de løbende udfordringer og endelig sammen diskutere nye idéer og udviklingsforslag. Udover løbende drøftelser vil der også være mulighed for at invitere videnspersoner på området til at holde oplæg om relevant forskning eller ny viden på området.

Der har i 2014 været afholdt fire møder, hvor BKF har deltaget, dels med formand Eik Møller, og dels med formand for dagtilbudsnetværket Lars Sloth. Konkrete initiativer forventes iværksat i 2015.

BKF mener:

BKF hilser initiativet velkomment og mener, det er afgørende, at der snarest kommer initiativer til at bygge videre på det potentiale, der ligger i høj kvalitet på dagtilbudsområdet.

Notat om dagplejen

I 2014 udarbejdede dagtilbudsnetværket notatet [»Dagplejen på vej – men hvorfor?«](#).

Dagplejen er en af kommunernes udfordringer, både styringsmæssig og kvalitetsmæssig. Der er stor forskel på, hvordan man i kommunerne håndterer denne opgave.

Notatet er tænkt som et diskussions- og refleksionsoplæg til BKF's medlemmer. Notatet beskriver de udfordringer, dagplejen står overfor, og der er opstillet en række anbefalinger, som man i den enkelte kommune bør overveje, med henblik på at om-

organisere, effektivisere og opkvalificere dagplejen. Vi håber, at notatet vil kunne hjælpe medlemmerne i deres dialog med kommunalpolitikere om dagplejens fremtid.

I forbindelse med tilrettelæggelsen af dagtilbudsstrukturen i en kommune opfordrer vi i notatet til, at man i den enkelte kommune inddrager følgende i overvejelserne:

- Pædagogisk kvalitet
- Samarbejde om overgange fra dagpleje til daginstitution
- Forældreønsker
- Kapacitetsbehovet i de lokale områder af kommunen
- Økonomisk effektivitet
- Dagplejepædagogernes opgaver og normering
- Kompetenceudvikling for dagplejere
- Lokale forhold, eksempelvis politiske prioriteringer.

Normeringsstatistik

I forbindelse med indgåelse af finanslovaftalen for 2012 aftalte den daværende regering med Enhedslisten, at der skulle udarbejdes en normeringsopgørelse for dagtilbudsområdet. Formålet var, at Folketingets partier skulle kunne følge udviklingen i normeringer på daginstitutionsområdet. Aftalen var kædet sammen med aftalen om de 500 millioner til bedre kvalitet på dagområdet.

Som konsekvens af aftalen blev der nedsat en arbejdsgruppe, som KL på vegne af kommunerne har siddet med i. Gruppen har haft til opgave at udarbejde en metode til valide normeringsopgørelser. Det har været særdeles vanskeligt, fordi hovedparten af kommunerne i dag arbejder med tildeling af lønsum og har forskellige former for tildeling af ekstra ressourcer til inklusion, pædagogstuderende, PA-elever mv.

Ministeriet fremlagde kort før sommerferien 2014 et færdigt forslag til normeringsstatistik. Forslaget bygger på, at man ved at ændre på budgetkravene til kommunerne, kan trække oplysningerne direkte fra årsregnskabet og forældrebetalingssystemet. Ændringen træder i kraft 1.1.2015, således at den første statistik kan offentliggøres i foråret 2016.

BKF har bistået KL med oplysninger på kommunernes praksis, har fundet fejkilder og er kommet med

forslag til, hvordan man i videst muligt omfang kan begrænse kommunernes ekstraarbejde i forbindelse med indførelsen af statistikken.

BKF mener:

BKF mener, at vi nu må se fremad, og håber, at der med initiativet vil blive det fornødne overblik over normeringerne – og samtidig få slået fast, at det er den enkelte kommunes suveræne ret til at sætte serviceniveauet, gerne i en benchmarking med de øvrige kommuner. Endelig må vi slå helt fast: kvalitet i dagtilbud handler om andet end normeringer – det vil vi fortsat italesætte i de rette sammenhænge.

Rådet for børns læring

Det tidligere Skoleråd blev nedlagt med udgangen af 2013 og er fra 2014 erstattet af Rådet for børns læring. Rådet skal dække hele 0-18 års området, og det er nedsat for 3 år.

Rådet har et formandskab på 7 personer, der alle er personligt udpeget. Den ene repræsentant er direktør Anders Peter Østergård fra Hillerød Kommune. Desuden er der et repræsentantskab, hvor BKF har en plads. Børnechef Dorte Bloch Olsen, Rundersdal Kommune, repræsenterer BKF.

Rådet vil have som fælles overordnet pejlemærke, at alle børn trives, udvikler sig og lærer mest muligt.

Formandskabet har valgt inklusion som det første tema, der behandles. Herunder også den sociale baggrunds betydning, læringsmiljøer, det tværgående samarbejde og sammenhængen i indsatsen fra 0 til 18 år.

Før sommer blev den første pjece omhandlende de 6 til 18 årige udgivet. Rådet forventer at kunne udgive to pjecer yderligere. Én inden udgangen af 2014 omhandlende inklusion på 0-6 års området, samt en pjece, der beskriver inklusion i et 0 til 18 års perspektiv.

BKF opfordrer til, at kommunerne bruger pjecerne i deres arbejde med inklusion.

BKF mener:

BKF mener, at rådet vil få stor betydning for, hvordan vi i fællesskab får udviklet dagtilbudsområdet – herunder med det sammenhængende fokus på

0-18 års området. Vi forventer, at Rådet vil være inspirator til forandringer og fornyelse og hilser det særdeles velkommen, at der nu er mere fokus på hele 0-18 års området.

Fremtidens Dagtilbud

Som opfølgning på bl.a. Task Force om Fremtidens dagtilbuds fire pejlemærker igangsatte daværende Børne- og Undervisningsminister Christine Antorini udviklingsprogrammet »Fremtidens Dagtilbud«.

Udviklingsprogrammet »Fremtidens Dagtilbud« er organisatorisk forankret i Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold og So-

cialstyrelsen. De har med programmet defineret et ønske om udvikling, afprøvning og effektvurdering af to interventionsmodeller, hvor målet er at understøtte en kvalificering og forandring af den pædagogiske praksis, som skal føre til øget trivsel og læring hos 0-5 årige børn i daginstitutioner og dagpleje.

Udviklingsprogrammet har således til formål at bringe evidensbaseret viden til fagområdets arbejde med at understøtte en systematisk og reflekterende pædagogisk praksis samt et målrettet og involverende forældresamarbejde, herunder hvordan ledelsen bedst understøtter dagtilbuddenes udvikling.

Det er intentionen at inddrage – og sætte allerede nyttig viden fra fagområdet i spil, samtidig med at der er fokus på, at ikke alle metoder er lige anvendelige. Der skal stilles skarp på, hvad indhold og formål for den pædagogiske praksis er, og ikke mindst hvorledes de pædagogiske aktiviteter dokumenteres og evalueres undervejs.

Udviklingsprogrammet har deltagelse af 16 kommuner, og forløbet afvikles i perioden august 2014 til medio 2016. Første kvartal af 2014 er en testperiode med et begrænset antal pilotinstitutioner i hver kommune.

Som en del af projektet er der udarbejdet temahæfter, der kan guide pædagogerne på forskellige områder under forløbet. Disse temahæfter er udarbejdet af en nedsat ekspertgruppe bestående af både forskere og praktikere, og de følger overordnet de 6 læreplanstemaer.

BKF mener:

BKF mener, at initiativet er vigtigt, men vi må samtidig erkende en stor skuffelse over projektets proces i forhold til tilblivelsen af projektet. Det har bevirket at kun få kommuner har valgt at prioritere projektet.

Ejerformer (privat, selveje mv.)

Lovgivningen giver mulighed for forskellige former for dagtilbud, og at private leverandører har fået bedre muligheder for at byde ind på driften af dagtilbud. Samtidig har friskoler og private grundskoler mulighed for at oprette pasningstilbud for børn fra 0 års alderen.

Ministeriet er i proces med en udredning for at få klarhed over de mange ejerformer og tilbudstyper. Udredningen skal afdække, om viften af dagtilbud og pasningsordninger i tilstrækkelig grad understøtter regeringens centrale politiske målsætninger på dagtilbudsområdet.

Formålet med udredningen er at sikre, at der kommer fokus på det vigtige – nemlig, at der skal være kvalitet i tilbuddene. Med udredningen ønskes der et klart billede af, om strukturen på dagtilbudsområdet understøtter høj kvalitet, nærdemokrati og forældreinddragelse.

De private ejerformer giver til tider kommunerne udfordringer i forbindelse med strukturændringer,

tilpasning af behovet for pladser eller ved udfasning af ældre utidsvarende bygninger til fordel for nye, der er indrettet til at opfylde dagtilbudslovens krav. Her har et antal selvejende daginstitutioner valgt at etablere sig som private daginstitutioner. Det har betydet, at en række kommuner efterfølgende har måttet lukke kapacitet i andre kommunale eller selvejende daginstitutioner. Derudover kan kommunerne have større udgifter i overgangsfasen fra selvejende daginstitution til privat daginstitution, da kommunerne her går ind og dækker det eventuelle merforbrug, der er ved regnskabsafslutningen.

BKF mener:

BKF mener, at der snarest er behov for en revision af dagtilbudsloven, så der stilles de fornødne krav til kvalitet i de private dagtilbud, ligesom vi efterlyser andre redskaber til at tilpasse den samlede kapacitet til det faldende børnetal.

Den nye pædagoguddannelse

Folketinget har vedtaget en ny pædagoguddannelse, som BKF i det store hele har tilsluttet sig. Vi har i [høringssvaret til forslaget](#) positivt tilkendegivet vores støtte til muligheden for faglig fordybelse gennem tre specialiseringer: 0-5 års området, skoleområdet og det specialiserede område. Samtidig har BKF markeret, at det er vigtigt, at de kommende studerende på alle retninger får viden om og prioriterer inklusionsopgaven, idet specialiseringen i langt højere grad skal trækkes ind i normalområdet i tråd med arbejdet omkring nyspecialisering.

BKF ser frem til, at den nye pædagoguddannelse vil give os endnu bedre kvalificerede medarbejdere, og opfordrer til, at dimensioneringen tilpasses de aktuelle behov, kommunerne har.

BKF mener:

Det er afgørende, at de studerende, der læser på den specialiserede linje, får kompetencer, der kan anvendes på normalområdet. Det handler ikke kun om at uddanne til ekskluderende specialinstitutioner for børn og unge. Det handler om også at sikre personale med specialpædagogisk viden i de inkluderende miljøer for alle børn. Ligeledes bør alle

studerende sikres kompetencer i det tværfaglige samarbejde.

Derfor har BKF forslået, at der indføres fællesgrundmoduler for pædagogstuderende, lærerstuderende og socialrådgiverstuderende, som vil kunne ruste fremtidens professionelle til tidlig opsporing og fælles forebyggende indsats til gavn for børn i udsatte positioner.

Digitalisering

Dagtilbudsområdet har indtil for få år siden generelt været et område, som kommuner og ministerier ikke har prioriteret at lægge en digitaliseringsstrategi for.

BKF har derfor lagt vægt på, at dagtilbudsområdet får adgang til og kan anvende digitale redskaber og teknologiske løsninger.

Udgangspunktet har været og er fortsat, at digitaliseringen bruges til at:

- Understøtte udviklingen af kvaliteten i det pædagogiske arbejde, herunder lette og forbedre pædagogernes dokumentations- og evalueringsarbejde.
- Lette den daglige kommunikation med forældre og kolleger.
- Understøtte videndeling.
- Understøtte en ledelses- og organisationsudvikling.
- Bruges som et pædagogisk understøttelsesredskab i det pædagogiske arbejde for og med børnene.

Digitale løsninger, der udrulles i dagtilbud, skal tage udgangspunkt i de behov de ansatte, lederne og kommunerne har. De skal sikre, at det ikke bliver styringsværktøjerne, der kommer til at afgøre, hvad der fokuseres på.

BKF mener:

BKF mener, at der er et stort behov for at sætte markant fokus på digitaliseringen. Gerne i form af mindre projekter og med fokus på den didaktik og læring, som kan danne vejen for en større udbredelse.

For så vidt angår kommunikationen med forældrene, kan vi med tilfredshed konstatere, at der via regeringsaftalen bliver arbejdet med én fælles indgang til skoler og dagtilbud.

SPELL og Fart på Sproget

Center for Børnesprog og Rambøll Management Consulting gennemfører i perioden 2012 – 2015 to omfattende forskningsprojekter. Formålet er at udvikle og afprøve amerikansk inspirerede sprogudviklingsprogrammer baseret på strukturerede aktiviteter til styrkelse af sprogtiltagelsen for børn i 3-6 års alderen.

Forskningsprojekterne afprøver målrettede programmer, der understøtter børns sprog og læseforudsætninger ud fra tesen om, at en god sprogudvikling gør det nemmere at lære at læse og klare skolegangen og et senere uddannelsesforløb. Programmerne skal derfor understøtte de færdigheder, som giver børn en god skolestart.

Effekten af indsatsen undersøges i SPELL i 54 dagtilbud i 6 udvalgte kommuner, og i »Fart på Sproget« i 144 dagtilbud i 8 udvalgte kommuner.

Alle typer indsats i de to projekter fokuserer på eksplícitte læringsmål inden for fire læringsområder, som er afgørende for børnenes senere læsekompetencer. Det er narrative kompetencer, ordforråd, lydlig opmærksomhed og skriftsprogskoncepter.

Metoderne bygger på læringsaktiviteter, der allerede i nogen grad anvendes i dagtilbud. De understøtter en sammenhængende og inkluderende sprogindsats, idet sprogindsatserne fungerer som en integreret del af den daglige pædagogiske praksis.

Indsatsen er rettet mod alle børn, men programmerne er udviklet med særligt fokus på et og tosprogede børn med sproglige problemer.

Forskningsprojektet kan dermed ses som en programbasering af den pædagogiske dagsorden, der blev initieret med Sprogpakken, hvor evidensbaserede redskaber og metoder blev introduceret via en praksisbaseret tilgang til professionel udvikling.

Det forventes, at projekterne vil give ny viden om effekten af sprogindsatser i Danmark, og om hvordan pædagoger bedst understøtter børns forskellige behov.

BKF mener:

BKF mener, at forskningsprojekterne er væsentlige elementer i at fastholde en dagsorden, hvor vi baserer vores tilskud på viden, så kvalitet og målrettedhed er i fokus.

Folkeskolen

Den danske folkeskole fyldte 200 år i 2014, og den bedste gave folkeskolen kan få, er den folkeskolereform, der trådte i kraft den 1. august i år. For vi skal værne om folkeskolen for at sikre, at den også fremover bliver fællesskabets første valg, når forældre sender deres børn i skole. Kun derved forbliver folkeskolen den kulturbærende institution i Danmark, som sikrer sammenhængskraft og kompetencer i vores samfund. Forhold der gør, at Danmark fortsat kan udvikle et rigt og trygt velfærdssamfund.

Derfor skal folkeskolen fortsat udvikles som et uddannelsessted og et dannelsesfællesskab.

Et uddannelsessted, fordi det er afgørende, at eleverne i skolen får stærkere faglige kompetencer for at kunne klare sig på arbejdsmarkedet efter endt uddannelse.

Et dannelsesfællesskab, fordi eleverne skal blive velfungerende borgere i et demokratisk samfund. Dette kræver mere end blot stærke faglige resultater. Det handler om de sociale og personlige kompetencer, der er nødvendige for at kunne indgå i en omfattende række af relationer med andre.

Efter vores opfattelse sikrer folkeskolereformen denne målsætning. Den store og udfordrende opgave lige nu og i årene fremover er at sikre implementeringen af reformen. Dette har været skolenetværkets helt store fokusfelt i det forløbne år. Derfor har netværket prioriteret at deltage i et omfattende antal møder i Undervisningsministeriet og i KL samt med skolens øvrige interessenter.

På disse møder har vi stædigt holdt fokus på de 3 overordnede mål for folkeskolen:

- Folkeskolen skal udfordre alle elever, så de bliver så dygtige de kan.
- Folkeskolen skal mindske betydningen af social baggrund i forhold til de faglige resultater.
- Tilliden til og trivslen i folkeskolen skal styrkes blandt andet gennem respekt for professionel viden og praksis.

Der er rigtig mange ønsker til, hvad folkeskolen skal kunne gøre og tage ansvaret for, og dermed også en stor fare for, at målsætningerne udviskes. Derfor har vi vedholdende spurgt ind til, hvordan de foreslåede aktiviteter eller styringselementer understøtter de overordnede mål. Det har for os været lakmusprøven.

En supplerende lakmusprøve har været de 14 pejlemærker for en læringsreform, som foreningen udarbejdede ved årsmødet i november 2013. For det, der sker i skolen skal hænge tydeligt sammen med det, der sker i dagtilbud og på ungdomsuddannelserne. Vi skal endvidere åbne skolen og udnytte det store potentiale, der er i fritids- og kulturlivet. Endvidere skal vi være opmærksomme på, hvordan det specialiserede område kan bringe sine kompetencer i spil, sammen med skolen.

Præsentation af Skolenetværket

Netværket har bestået af følgende medlemmer:

Flemming Olsen (formand), Herlev Kommune
Gorm Bagger Andersen, Frederiksberg Kommune
Charlotte Houlberg, Kerteminde Kommune
Bo Meldgaard, Herning Kommune
Marianne Stentebjerg, Holbæk Kommune
Bjarne Voigt Hansen, Lolland Kommune
Pia Werborg, Middelfart Kommune
Karsten Poulsen, Hjørring Kommune

Årets arbejde i netværket har omfattet:

- **Kompetenceudvikling i folkeskolen**
Her har været fokuseret på rammer og indhold for ledelse i forvaltninger og på skoler samt på efter- og videreuddannelse af lærere og pædagoger i skolen – herunder bedømmelse af lærernes undervisningskompetence.
- **Styring af og i folkeskolen**
Her har været fokuseret på hvilke styringslogikker, der understøtter implementeringen af reformen, og hvordan dokumentationen af skolens

resultater kan kvalificeres. Netværket har deltaget i arbejdsgrupper om kvalitetstilsynet, kvalitetsrapporten 2.0, elevplanen samt udviklingen af en national trivselsmåling m.m.

- **Inklusion**

Selvom denne opgave ikke direkte er affødt af folkeskolereformen, så er den helt central og bliver understøttet af en række elementer i reformen. Skolenetværket har prioriteret at arbejde med, hvordan der skabes gode rammer for, at vi kan lykkes med målsætningen om at inkludere 96% af elever i normalundervisningen fra 2015.

- Netværket har endvidere behandlet en række udkast til bekendtgørelser og vejledninger i forbindelse med implementeringen af reformen samt fokuseret på lærernes og pædagogernes arbejdstidstilrettelæggelse i den nye skole.

Beretningen beskriver i de følgende afsnit nærmere indholdet i skolenetværkets arbejde med de 3 hovedtemaer.

Møder med samarbejdsparter

Netværket har prioriteret at afsætte tid til at holde møder med vores samarbejdsparter; Undervisningsministeriet, KL, Skolelederforeningen, Danmarks Lærerforening, BUPL, Danske Skoleelever samt Skole og forældre.

Vi har været glade for denne dialog, som har været med til at kvalificere BKF's arbejde på folkeskoleområdet.

Kompetenceudvikling i folkeskolen

Et kompetenceløft af lærere og pædagoger i folkeskolen er et centralt indsatsområde i folkeskolereformen, og til dette formål har de politiske partier bag folkeskoleforliget aftalt et løft på 1 milliard kroner til opprioritering af efteruddannelse i perioden 2014 til 2020.

Som følge af lov 409 af 26. april 2013 blev der nedsat et partsudvalg. Udvalget har til opgave at fastlægge overordnede pejlemærker for kompetenceudviklingen samt at give inspiration til den lokale udmøntning af midlerne til efteruddannelse, herunder hvordan der lokalt og på tværs af skolerne kan

følges op på effekterne af de initiativer, som midlerne anvendes til.

Børne- og Kulturchefforeningen var repræsenteret i partsudvalget, der fremlagde sin rapport [»Pejlemærker for kompetenceudvikling i folkeskolen«](#) kort før jul 2013.

I rapporten opridses 8 pejlemærker, hvoraf de 3 retter sig direkte mod den ekstra milliard, der er afsat til kompetenceudvikling i form af efter- og videreuddannelse.

- **Kompetenceudvikling i folkeskolens fag**

Pejlemærket knytter sig til aftalen om fuld kompetencedækning i folkeskolens fag i 2020.

- **Pædagogisk kompetenceudvikling med elevernes læring og trivsel i fokus**

Pejlemærket knytter sig til behovet for at udvikle kompetencer i den samlede stab af pædagogisk personale med henblik på at skabe de bedste rammer for elevernes læring og trivsel.

- **Uddannelse af vejledere/ressourcepersoner**

Pejlemærket beskriver behovet for, at der i højere grad sker en specialisering af de pædagogiske medarbejders kompetencer mht. vejledning i fagene, om inklusion, om anvendelse af IT til understøttelse af elevernes læring, om evaluering mv.

De resterende 5 pejlemærker knytter en række anbefalinger til kommunernes arbejde med kompetenceudviklingen. Pejlemærkerne beskriver, hvordan der kan arbejdes med den lokale kompetenceplan i en inddragende proces, hvordan der kan følges op på denne samt betydningen af, at der arbejdes systematisk med kompetenceudviklingen, og der sættes fokus på medarbejdernes engagement i processen. Endelig er der et kontinuerligt fokus på, hvad kompetenceudviklingen betyder for elevernes læring og trivsel.

Ét spørgsmål har efterfølgende haft et særligt fokus for BKF. Hvordan fastholder vi, at det er skolelederen, der vurderer om en lærer har kompetencer svarende til undervisningskompetence (tidligere linjefagskompetence), samtidig med at der sikres et rimeligt ensartet niveau mellem skolerne/kommunerne? Lærere kan jo skifte arbejdssted og bør dermed også kunne tage deres vurderede undervisningskompetence med sig.

Da partsudvalget afsluttede sit arbejde, var det bl.a. med en anbefaling om, at parterne sammen skulle drøfte, hvilke kriterier skolelederen kunne lægge til grund, når hun skulle vurdere, om en lærer har opnået undervisningskompetence i et fag.

BKF har spillet en aktiv rolle med at samle parterne om udformning af en vejledning til denne opgave, fordi vi har kunnet konstatere, at vurderingerne bliver foretaget på et noget forskelligt grundlag.

BKF's tilgang har været på den ene side at holde fast i, at der er tale om en vurdering og ikke en certificering, og at der på den anden side ikke må opstå åbenlys forskellig vurderingspraksis mellem skolerne og kommunerne.

På denne baggrund har BKF, Skolelederforeningen, DLF og KL udarbejdet et fælles oplæg til partsudvalget. Der har endvidere været afholdt møder med Rektorkollegiet fra Professionshøjskolerne, fordi disse parallelt har arbejdet med at udvikle et screenings værktøj.

Hele Partsudvalget mødtes efterfølgende den 14. maj og drøftede notatet »Vurdering af folkeskolelæreres undervisningskompetence – værktøjer til inspiration«. I notatet understreges det, at det er skolelederen, der foretager vurderingen, og der peges på tre relevante hovedområder, der bør indgå i denne vurdering:

- Lærerens faglige viden og færdigheder
- Lærerens didaktiske viden og færdigheder
- Lærerens undervisningserfaring

Der er endvidere til inspiration beskrevet eksempler på aktiviteter, der kan indgå i vurderingen, såsom beslægtede linjefag, deltagelse i aktionslæring eller udviklingsarbejder, eller deltagelse i faglige foreningers arbejde, f.eks. dansklærer foreningens aktiviteter.

Notatet beskriver til sidst det screeningsværktøj, som UC'erne har udviklet. Det er en mulighed, skolelederne kan anvende som et supplement til vurderingen, eller som kan anvendes, hvis det aftales, at læreren skal have den formelle kompetence i et fag. Her vil screeningen vise, hvilke områder læreren skal uddannes i, og hvilke af kompetencemålene, læreren allerede besidder. Herved vil det ikke være

nødvendigt, at læreren læser det fulde linjefag, men kun de dele af faget, hvor den pågældende mangler kompetencer i faget.

BKF mener:

BKF er godt tilfreds med, at det er lykkedes, at parterne i fællesskab står bag notatet. Det vil forhåbentlig kunne skabe klarhed om kompetencevurderinger på de enkelte skoler, da det åbner for en række forskellige veje til at opnå undervisningskompetence i fagene.

For BKF har det været afgørende at fastholde, at der er tale om en vurdering af undervisningskompetence foretaget af skolelederen og ikke en certificering.

Pejlemærker for kompetenceudvikling af skoleledelser og forvaltninger

Som led i aftalen om »Et fagligt løft af folkeskolen« blev der afsat en statslig finansieret pulje på 60 millioner kroner til efteruddannelse af ledere i perioden 2013 til 2015.

BKF gav under det reformforberedende arbejde gentagne gange udtryk for, at beløbet var meget lille set i forhold til den store ledelsesudfordring, implementeringen af reformen er. Desværre lykkedes det ikke at få afsat flere midler til formålet.

Der blev i sommeren 2013 nedsat en styregruppe bestående af Undervisningsministeriet, KL, Skolelederne og BKF, som skulle komme med bud på, hvordan midlerne skulle udmøntes.

Styregruppen har beskrevet 12 pejlemærker for kompetenceudvikling af skoleledelser og forvaltninger.

Pejlemærkerne tager afsæt i to hovedudfordringer, som er helt centrale i forhold til udmøntning af intentionerne i folkeskolereformen, dels faglig/pædagogisk ledelse, dels ledelse af kulturforandringsprocesser.

[Se den samlede beskrivelse af pejlemærkerne her.](#)

BKF har lagt stor vægt på, at kompetenceudvikling kommer til at ske i praksisfeltet, samt at det er vigtigt, at der tages hensyn til, at behovene for kompetenceudvikling er forskellige.

Styregruppen har besluttet, at der skal udvikles en vifte af tilbud, bestående af vejledninger, værktøjer

og metoder, tilbud om ledelseskonsulentforløb samt kortere- og længerevarende kompetenceudviklingsforløb.

De forskellige tilbud skal gerne udarbejdes i et samarbejde mellem uddannelsesudbydere og med afsæt i pejlemærkerne. Styregruppen har derfor etableret et »Nationalt Dialogforum for Skoleledelse«. Det Nationale Dialogforum består af styregruppen samt repræsentanter fra Århus Universitet, Aalborg Universitet, Syddansk Universitet, CBS, Professionshøjskolerne, COK, SFI, EVA og KORA. Styregruppen har bedt Dialogforum om at udfolde pej-

lemærkerne for kompetenceudvikling og at udvikle materialer, som skoleledelser og forvaltninger kan anvende i udviklingen af skolens praksis.

BKF mener:

BKF er tilfredse med, at der nu er etableret en systematisk dialog på nationalt niveau om kompetenceudvikling af skoleledere og skolechefer.

BKF er endvidere glade for, at det nu er understreget, at det er kommunerne der afgør, hvilket kompetenceudviklingsfokus og hvilke kompetenceudviklingsforløb, der er behov for lokalt.

BKF vil fortsat have fokus på, at kompetenceudvikling bliver praksisnær og i høj grad også kommer til at ske i praksisfeltet.

Endelig vil BKF have fokus på, at der gennemføres særskilt kompetenceudvikling for skolecheferne, da deres opgaver og roller ændres betydeligt som følge af reformens intentioner om sammenhæng i styringskæden. Her bliver det faglige samspil mellem skolecheferne og skolelederne afgørende vigtigt.

A.P. Møller Fondens donation på 1 mia. kroner til folkeskolen

A.P. Møller Fonden besluttede den 10. oktober 2013 at donere 1 mia. kroner til opkvalificering af lærere, pædagoger og skoleledere samt til støtte til udvikling af undervisningsmetoder, der har stor effekt i forhold til elevernes læringsmål.

BKF's formand samt formanden for skolenetværket mødtes med fonden i januar til en drøftelse om donationens udmøntning. Fonden udtrykte interesse i fremadrettet at have en uformel dialog med BKF.

Vi blev orienteret om, at der ville være to ansøgningsrunder om året, og at det var afgørende, at fondens penge kom til at støtte forandringer og kapacitetsudvikling i praksisfeltet.

Første ansøgningsrunde udløb den 2. maj. Der viste sig meget stor interesse, idet fonden modtog hele 181 ansøgninger. Umiddelbart inden sommerferien blev det meldt ud, at 27 projekter havde fået bevilget støtte til i alt 52,8 mio kr. Yderligere 15 ansøgninger ville blive behandlet på baggrund af et supplerende møde mellem fonden og ansøgere.

Næste ansøgningsrunde åbnede i september 2014.

Bevillingen fra første runde støtter aktionslæring, efteruddannelse og generel kompetenceudvikling i forhold til en række af folkeskolens udfordringer. Der fokuseres på synlig læring, uddannelse af læringsvejledere og faglige vejledere, kompetencer til at anvende IT i undervisningen, inklusion samt på skoleledelse m.v. Mange projekter sker i samarbejde mellem flere kommuner og med professionshøjskolerne. Dette giver naturlig anledning til videnspredning i forlængelse af forløbene.

Tre bevillinger er givet til henholdsvis Skolelederforeningen, KL samt Danmarks Lærerforening. Skolelederforeningen har fået midler til at kvalificere

skolelederne til observationer, vurderinger af undervisningsforløb samt feedback. KL har fået midler til kompetenceudviklingsforløb for skoleledelser, hvor der fokuseres på den faglige/pædagogiske ledelse og forandringsledelse. Danmarks Lærerforening har fået støtte til kompetenceudvikling af lærere i fagene matematik, sprogfagene, idræt samt håndværk og design.

BKF mener:

Det er meget positivt at A.P. Møller Fonden har valgt at støtte implementeringen af folkeskolereformen og udviklingen af folkeskolen på denne måde.

BKF vil gerne indgå i et tæt samarbejde med de respektive organisationer.

BKF vil endvidere gennem nyhedsbreve og ved møder i regions- og netværksregi bidrage til, at viden fra de forskellige projekter spredes.

BKF stiller sig gerne til rådighed for fonden bl.a. med henblik på en bred vidensopsamling og formidling af de forskellige projekter.

Partnerskab for folkeskolen

Ambitiøse forandringer kræver engagement og ejerskab hos alle aktører. Det er udgangspunktet for »Partnerskab for folkeskolen«, der består af repræsentanter fra Undervisningsministeriet med ministeren i spidsen, KL, BKF, DLF, BUPL, Skolelederforeningen, Skole- og Forældre samt Danske Skoleelever.

BKF's formand og formanden for skolenetværket repræsenterer BKF i partnerskabet.

Partnerskabet har i foråret 2014 afholdt to møder, og endnu et møde er planlagt til oktober.

På møderne i foråret har partnerskabet drøftet forhold vedrørende forberedelse af implementering af reformen set ud fra de forskellige aktørers synsvinkel. Partnerskabet har endvidere sat fokus på den åbne skole, elev- og forældreinddragelse samt medarbejderinddragelse. Som resultat af drøftelserne om den åbne skole udarbejdede partnerskabet et notat med inspirationselementer til den åbne skole.

[Notatet findes på UVM's hjemmeside.](#)

BKF mener:

BKF vil fortsat bruge partnerskabet til at arbejde på at sikre en fælles forståelse af folkeskolens udvikling

set i relation til de 3 overordnede mål for reformen. I den forbindelse vil BKF arbejde for, at partnerskabet kan føre dialoger om, hvordan reformens målsætninger gennemføres i praksis, og hvordan de forskellige parter kan bidrage hertil. BKF vil have særligt fokus på elevernes afgørende stemme i den forbindelse.

Den nye kvalitetsrapport

Skolenetværket har arbejdet målbevidst på at sikre, at den nye kvalitetsrapport bliver den rapport, som kommunerne kan bruge til strategisk at udvikle skolevæsenet. I den tidligere bekendtgørelse om kvalitetsrapporten var der oplystet så mange krav til rapportering af data, at rapporten kom til i alt for stor udstrækning at være tilbageskuende, samtidig med at udarbejdelsen af rapporten slugte alt for mange administrative ressourcer i forvaltningerne og på skolerne. Den nye bekendtgørelse, der trådte i kraft 1. august i år, stiller krav om væsentlig færre data.

BKF er godt tilfreds med, at det er lykkedes at fastholde, at der kun er krav om begrænsede obligatoriske data i forbindelse med kvalitetsrapporten. Vi har tilkendegivet, at det er vigtigt, at de socioøkonomiske kriterier er så valide som overhovedet muligt, samt at der er gennemsigtighed i forhold til, hvilke parametre der danner grundlag for beregningen af den socioøkonomiske faktor.

Faktoren er vigtig, men kan være forbundet med mange fejlkilder. Det frie skolevalg gør f.eks., at man ikke bare kan anvende et skoledistrikts socioøkonomiske status til at vurdere skolens udfordringer. Data vedr. overgangsfrekvensen til ungdomsuddannelser er ligeledes helt centrale, men hvis vi i kommunerne og på skolerne reelt skal kunne bruge dem, så er det vigtigt, at der kommer udtræk, der fortæller om fastholdelsesprocenten i startfasen af ungdomsuddannelsen, f.eks. efter grundforløbet og efter 9 måneder. Disse data vil fortælle os om effekterne af vores uddannelsesparathedsvurderinger og af den vejledning, der er foretaget.

BKF mener:

De færre krav til rapportering af data giver kommunerne mulighed for at bruge flere kræfter på at beskrive de fremadrettede målsætninger for skolevæsenets udvikling.

BKF ønsker, at kvalitetsrapporten skal være nøglen i den strategiske udvikling af skolerne og skoleområdet i kommunen. Vi har derfor arbejdet på at sikre, at der kan skabes sammenhæng mellem elevplanerne, brugen af de fælles mål, kvalitetsrapporten og det kvalitetstilsyn, som Kvalitets- og Tilsynsstyrelsen er ansvarlig for.

Vi vil derfor have særlig fokus på, hvordan der arbejdes med de fælles mål, hvordan vi dokumenterer/sikrer, at der er progression i elevernes læring gennem de forskellige aktiviteter, der gennemføres i undervisningen.

Den digitale elevplan

BKF ser elevplanen som et helt centralt dialogredskab mellem lærer, elev og forældre. Bekendtgørelsen stiller en række krav til de it-systemer, der skal understøtte den digitale elevplan. Disse sikrer, at såvel skolen som eleven og forældrene kan skrive i elevplanen, samt at UU-vejlederen ligeledes får adgang til at skrive og se i elevplanen fra 8. klasse, når der skal ske en uddannelsesparathedsvurdering. Der er derudover krav til, at de Fælles Mål elektronisk kan kopieres ind i elevplanerne, og det sikres, at elevplanen lagres fortroligt, samt at der kan ske udveksling af elevplaner mellem skoler ved skoleskift.

Loven og bekendtgørelsen stiller krav om, at elevplanen udformes minimum en gang om året fra børnehaveklasse til og med 9. klasse. I 10. klasse udformes i stedet en egentlig uddannelsesplan. Der er ikke krav om, at hvert fag beskrives i hvert års elevplan, bortset fra fagene dansk og matematik, der skal beskrives fra 1. til 8. klasses trin.

BKF mener:

BKF ser den digitale elevplan, som det helt centrale styringsdokument i forhold til den enkelte elev.

BKF havde derfor gerne set, at elevplanen var kommet til at stå mere centralt placeret i lovgivningen. Men her har hensynet til afbureaukratisering og vores ønsker om tættere dialog mellem lærer, elev og forældre kollideret. Det er derfor vigtigt, at der fremadrettet fokuseres på, at den digitale elevplan er så let at anvende, at den bliver det helt naturlige redskab i dialogen mellem skole og hjem. Undervisningsministeriets

vejledning »Elevplaner – inspiration til arbejdet med elevplaner« er en god støtte til dette.

Kvalitetstilsyn

Aftalen bag folkeskolereformen »Et fagligt løft af folkeskolen« angiver, at det eksisterende resultatbase-rede kvalitetstilsyn med skolerne skal udvikles, så det tager udgangspunkt i de nationalt fastsatte måltal og kvalitetsindikatorer. Dette arbejde er forankret i Kvalitets- og Tilsynsstyrelsen. BKF's skolenetværk har sammen med skolelederne og KL indgået i en følgegruppe til dette arbejde.

Vi har lagt vægt på, at folkeskolen er en kommunal opgave, og at det er kommunalbestyrelsen, der har ansvaret for at føre tilsyn med folkeskolen. Det har derfor været vigtigt for os at sikre, at Kvalitetstilsynet, hvis der er behov herfor, retter henvendelse til kommunalbestyrelsen/den kommunale forvaltning. Det er så op til kommunen at handle. Vi har endvidere betonet, at der er behov for at sikre, at det ikke bliver tilfældige udsving i elevpræstationer i et enkelt år, der gør, at Kvalitets- og Tilsynsstyrelsen retter henvendelse.

Det er på denne baggrund foreslået, at der sker en screening på baggrund af de to sidste skoleår, og styrelsen adviserer kommunen, hvis der er skoler, som har dårlige resultater over en periode på 2 år. Efter en sådan henvendelse, er det kommunen, der har ansvaret for at handle. Såfremt resultaterne stadig er dårlige set over en treårig periode, vil styrelsen indgå i en nærmere dialog med kommunen.

Screeningen vil blive foretaget på baggrund af en række indikatorer, som har været drøftet i følgegruppen, og der er enighed om følgende kriterier for screeningen:

Enkelhed

Indikatorerne og udtagningskriterierne skal være enkle og gennemsigtige og på forhånd kendte af sektoren. De skal have en klar sammenhæng med de nationale mål i folkeskolereformen.

Aktualitet

Data, der anvendes, skal have størst mulig aktualitet i forhold til de udfordringer, skolen/kommunen står overfor.

Sammenhæng

Der skal være sammenhæng mellem indikatorerne i tilsynet, og så de indikatorer, der anvendes i kvalitetsrapporterne samt i den årlige statusredegørelse.

BKF har i følgegruppen kvitteret for klarheden og enkelheden i modellen, samt den sammenhæng der er med kvalitetsrapporten. Vi har peget på, at overgangsfrekvensen til ungdomsuddannelse ikke er tilstrækkelig til at beskrive kvaliteten i vejledningen og brobygningsarbejdet i folkeskolen. Det er vigtigt også at fokusere på frafald, f.eks. i løbet af grundforløbet og efter 9 måneder. Disse indikatorer vil give et godt billede af, om eleverne reelt var uddannelsesparate, da de forlod folkeskolen.

BKF mener:

For BKF er det afgørende, at alle skoler er i progression. Derfor skal tilsynet bidrage til at sikre organisatorisk læring. Det er derfor helt centralt, at der er en tidlig dialog mellem tilsynet og de kommuner, der har skoler, der ligger på grænsen til en nærmere undersøgelse.

Det er endvidere afgørende, at der også fremover løbende er fokus på, om der måles på de rigtige parametre. Præstationsmålinger har en række indbyggede muligheder for fejloplysninger, fordi der er risiko for, at målingen i sig selv forvrænger indsatsen.

BKF vil fremadrettet have fokus på, at kvalitetssikringen er kommunalbestyrelsens ansvar, og at det primære styringsredskab er den nye kvalitetsrapport.

Udvikling af en national trivselsmåling

Af »Aftale om et fagligt løft af folkeskolen« fremgår, at der med udgangspunkt i Dansk Center for Undervisningsmiljø's termometer skal udvikles klare og obligatoriske indikatorer for elevernes undervisningsmiljø, trivsel, ro og orden. De skal være grundlag for, at kommuner og skoler kan arbejde systematisk og målrettet med at styrke elevernes trivsel i sammenhæng med den faglige udvikling. Indikatorerne skal danne baggrund for det nye måltal for trivsel i folkeskolen.

BKF har været repræsenteret i en følgegruppe, der følger udviklingen af testen og det nationale trivsels-tal.

Elevernes trivsel er en helt central forudsætning for elevernes læringsudbytte i folkeskolen. Derfor har BKF støttet det øgede fokus på elevernes trivsel i skolen, som det bl.a. kommer til udtryk i udviklingen af et nationalt måltal for trivsel i folkeskolen.

Det er imidlertid helt afgørende, at dette måltal er så retvisende som muligt i en dansk skolekontekst. Det må ikke komme til at stå alene, men skal ses i sammenhæng med en række andre indikatorer, så de sammen kan danne grundlag for en pædagogisk indsats i skolen med henblik på at forbedre elevernes trivsel. BKF har derfor kvitteret for, at ministeriet har nedsat ekspertgruppen til at kvalificere og nuancere dette arbejde.

BKF har i processen efterlyst en forståelse af begrebet trivsel i en dansk kontekst, idet viden fra forskning om elevers trivsel indtil videre primært har været baseret på en nordamerikansk kontekst. BKF er derfor tilfreds med, at begreberne trivsel, undervisningsmiljø samt ro og orden i rapporten fra den nedsatte ekspertgruppe fremstilles nuanceret og også i en dansk kontekst.

Gennem denne nuancering af begreberne vil det være muligt at udvikle en test, der giver en række nyttige informationer om elevernes trivsel. Det vil give skolen et mere kvalificeret grundlag at handle ud fra frem for et enkelt nøgletal, der står alene.

BKF har opfordret til, at man i ministeriet giver sig den fornødne tid til at sikre en forsvarlig udvikling af testen, så den bliver det redskab, der giver skolen bedre muligheder for at udvikle trivslen i skolen.

Det har været BKF's vurdering, at baseline ikke vil forandre sig afgørende fra efteråret 2014 til foråret 2015, og at en baseline fra foråret 15 vil kunne anvendes som et udtryk for trivslen i skolen ved reformens start.

BKF mener:

Det er helt afgørende, at ekspertgruppens mange gode anbefalinger indarbejdes i testen, og at der parallelt hermed udarbejdes de af ekspertgruppen anbefalede vejledninger, som skolerne vil kunne bruge i deres opfølgning på testen.

Vi er derfor godt tilfredse med, at det nu er besluttet, at testen først gennemføres i foråret 2015, samt

at testen ser ud til at få et omfang, som gør det muligt at gennemføre den inden for et tidsrum på max. en time.

Vi vil arbejde for, at trivselsmålingerne bliver et arbejdsredskab for skolerne, så resultaterne fra målingen omsættes i konkrete handlinger med henblik på at øge elevernes trivsel i skolen.

Et nyt styringstiltag i Undervisningsministeriet

Staten oprettede i foråret 2014 et implementeringssekretariat med henblik på at støtte og sikre implementeringen af de store reformer (folkeskolereformen og erhvervsskolereformen) samt implementeringen af de nye aftaler om lærernes arbejdstid i folkeskolen og i ungdomsuddannelserne.

Regeringen nedsatte endvidere en styregruppe i relation til implementeringssekretariatets arbejde bestående af Undervisningsministeriet, der har formandskabet, Økonomi- og Indenrigsministeriet, Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold samt KL.

I forbindelse med nedsættelse af styregruppen og etablering af implementeringssekretariatet er der etableret en tværgående programstruktur på tværs af den omfattende implementeringsindsats. Konsulentfirmaet McKinsey blev valgt til at støtte indsatsen i Undervisningsministeriet.

Det er nyt, at ministerierne ønsker at spille så stor en rolle i forhold til at implementere ny lovgivning. BKF har udtrykt bekymring for en overstyring, der kan resultere i, at der opstår en række supplerende målsætninger og kvalitetsindikatorer. Det vil ødelægge intensionen i lovgivningen om at styre på få, klare mål.

BKF's formand og formanden for skolenetværket fik i foråret mulighed for at mødes med sekretariatets chef og en repræsentant for McKinsey. Her opfordrede vi kraftigt til at fastholde, at der styres efter og måles på få klare målsætninger, så der sikres sammenhæng mellem implementeringssekretariatets arbejde, Kvalitets- og Tilsynsstyrelsens arbejde og det væsentlige arbejde, der sker i kommunerne i forbindelse med kvalitetsrapporterne, med respekt for at det er kommunerne, der er skoleejere.

BKF mener:

BKF noterer sig, at ministeriet har behov for at kvalificere arbejdet med implementering af reformer. Vi kan være bekymrede for, at tiltaget kan give støj i forhold til den generelle implementering af reformen i kommunerne. Vi stiller os derfor gerne til rådighed for en fortsat dialog om opgaver.

Fælles mål

BKF ser de nyformulerede Fælles Mål som et helt centralt styringsværktøj i forhold til at sikre, at eleverne bliver så dygtige, de kan.

Derfor har skolenetværket prioriteret at deltage i en række møder med Undervisningsministeriet i forbindelse med udformningen af de nye Fælles Mål. Vi har fra start i processen givet udtryk for, at vi fandt det meget uheldigt, at målene ikke kunne nå at blive offentliggjort i så god tid, at de kunne indgå i lærernes planlægning af undervisningen i år 1 af reformen.

Selvom resultatet blev, at de nye Fælles Mål først er obligatoriske fra skoleåret 2015/16, så er selve

tankegangen et så fundamentalt element i reformen, at det havde været ønskeligt, om målene havde været færdige på et tidligere tidspunkt.

BKF er til gengæld godt tilfreds med udformningen af de nye kompetencemål og deres sammenhæng med de tilhørende videns- og færdighedsmål. Det er vores opfattelse, at de vil være et nyttigt redskab for skoler og kommuner fremadrettet.

Vi vil opfordre til og støtte, at der bliver beskrevet en række eksempler på forløb bygget op om de nye mål, hvor der som et integreret element er et stærkt fokus på feedback til eleverne om deres målopfølgelse og progressionen i deres læring.

Det er endvidere vigtigt, at intentionerne om en digital platform fastholdes, således at målene kan kopieres ind i elevplanerne. De digitale platforme skal endvidere sikre beskrivelsen af en række eksempler på, hvordan kompetencemål brydes ned i videns- og færdighedsmål.

Der er endvidere behov for, at de fagfaglige fælles mål suppleres med vejledende beskrivelser i, hvor-

dan der med fagene kan arbejdes med elevernes personlige og sociale udvikling, og hvordan der kan arbejdes med innovation, trivsel og it som understøttende værktøj.

BKF mener:

BKF mener, at elevplaner og dialog om de fælles mål er det helt centrale i fremtidens skole-hjem samarbejde. Derfor har vi opfordret til at formulere målene, så de kan læses og forstås af såvel lærere, forældre og elever. Kun derved sikres det, at de fælles mål bliver et reelt styringsværktøj for elevernes læring. Vi har endvidere opfordret til, at der udvikles et vejledende sæt af kompetencemål samt videns- og færdighedsmål for de personlige og sociale kompetencer.

Folkeskolen – fællesskabets skole

Debatten om inklusion har fyldt meget i det forløbne år. Desværre har debatten i medierne i alt for stor udstrækning taget afsæt i enkeltsager. Enkeltsager er taknemmelige at kommunikere, og instinktivt får vi sympati med barnet og familien, når en sådan sag ruller over skærmen. Problemet med enkeltsagerne er, at de langt fra tegner et dækkende og retfærdigt billede af situationen i dagens folkeskole. For inklusion handler i bund og grund om menneskesyn og er grundlaget for vores demokratiske kultur.

Danmark underskrev i 1994 Salamanca-erklæringen, der beskriver, at alle børn, også de børn der er i udsatte positioner, har ret til uddannelse på lige vis. Skolen skal derfor tage hensyn til den forskellighed, der findes hos børn. Erklæringen peger på, at den inkluderende tilgang er det mest effektive hjælpemiddel til at skabe de bedste miljøer for at realisere uddannelse og læring for alle børn. Vi ved fra forskningen, at der er dokumentation for, at inklusion ikke medfører et lavere fagligt niveau. Faktisk viser forskningen, at såvel fagligt stærke børn som de mindre fagligt stærke børn profiterer af mødet. Den hidtidige høje eksklusionsprocent har ikke betydet, at mange lykkes med at få en ungdomsuddannelse, tværtimod. Ligeledes ved vi fra forløbsprogrammer, at unge, der har været ekskluderet, bærer konsekvenserne af at have været ekskluderet med sig ind i voksenlivet.

Der er derfor brug for, at alle skolens parter står sammen om, at vi på en kvalificeret måde når målsætningen om at inkludere 96% af en elevårgang i 2015.

BKF mener:

Vi kan og skal løfte inklusionsopgaven, samtidig med at vi anerkender, at det er en opgave, der er kompleks. Vi anbefaler alle kommuner at udarbejde en inklusionsstrategi for 0-18 års området, der tager afsæt i, at folkeskolen også fremadrettet skal være Danmarks største kulturbærende institution, hvor børn med forskellige forudsætninger mødes og hvor alle lærer, udvikler sig og trives.

I dette arbejde er det vigtigt hele tiden at overveje, hvordan de specialiserede tilbud kan rykke tættere på normalområdet (ny-specialisering).

Arbejdet forudsætter en moden og gensidig dialog mellem politikere, embedsmænd, skoleledere, lærere, pædagoger samt børn og forældre. Denne dialog skal tage sit afsæt i et inkluderende menneskesyn og vores demokratiske forpligtelser, og ikke i enkeltsager.

Ny Nordisk Skole

Undervisningsministeren har i sommeren 2014 lanceret en revitalisering af Ny Nordisk Skole (NNS) med introduktion af en ny organisering af arbejdet. Der er i den forbindelse nedsat en bestyrelse sammensat med vægt på kompetencer indenfor forandring og organisering af den offentlige sektor samt forandringsledelse i offentlige institutioner.

Næstformand Hanne Dollerup er inviteret til at sidde i styregruppen. Derudover indeholder organiseringen et Akademiråd, som består af 20 praktikere og videnspersoner indenfor børne- og uddannelsesområdet med fokus på bl.a. professions- og praksisviden, samt viden om tværgående udfordringer (inklusion, it-pædagogik, entreprenørskab, m.v.).

Desuden er der etableret et sekretariatet forankret i Undervisningsministeriet. De tre overordnede mål for NNS er en fællesnævner for folkeskolereformen, EUD-reformen, udviklingsplanerne for de gymnasiale uddannelser og udviklingsprogrammet for Fremtidens dagtilbud – nemlig:

1. Udfordre alle børn og unge, så de bliver så dygtige, de kan.
2. Mindske betydningen af social baggrund i forhold til faglige resultater.
3. Styrke tilliden til dagtilbud og uddannelser med respekt for professionel viden og praksis.

Værdigrundlaget udgøres fortsat af mål, manifest og dogmer – og italesætter en ramme, der hviler på et pædagogisk og værdimæssigt fundament, som NNS-institutioner forpligter sig til at arbejde ud fra.

Undervisningsministeren har i den forbindelse ønsket sig, at NNS bl.a. går ind og understøtter arbejdet med at kvalificere institutionernes reformar-

bejde og være med til at danne en ramme for forandringsprocesser.

BKF mener:

Set med BKF's øjne giver det god mening med revitaliseringen af NNS. Der sikres nu en fin kobling og understøttelse af arbejdet med både at implementere intensioenerne i forskellige reformer og udviklingsprogrammer om børn og unges læring og trivsel. Samtidig signaleres der også et fokus på et sammenhængende 0-18 års område lige fra dagtilbudsområdet over folkeskoleområde til ungdomsuddannelsesområdet. Det går godt i spænd med foreningens 14 pejlemærker i arbejdet med en læringsreform.

Unge

For to år siden, etablerede BKF et nyt netværk, som har til formål at sætte fokus på de unge som målgruppe. Den oprindelige idé var især at rette opmærksomheden på overgangen fra grundskole til ungdomsuddannelse. Det har imidlertid vist sig, at det giver god mening at indtage et bredt perspektiv på de unge, uanset om perspektivet tager udgangspunkt i beskæftigelse, uddannelse eller forebyggelse.

Ungeområdet er kendetegnet ved, at der er mange aktører med forskellige tilgange og perspektiver til ungdomslivet. Kultur, fritid, ungdomsuddannelser, produktionsskoler, højskoler, ungdomsskoler, jobcentre, SSP og mange flere aktører adresserer de unge med hver sit perspektiv og hver sin dagsorden. De mange aktører skaber mange muligheder, men gør det også vanskeligt at skabe sammenhænge og helheder, som eksempelvis understøtter de unges uddannelsesvalg.

Perioden fra 14-15 år til midt i tyverne har stor betydning for formningen af identitet hos de unge, og balancen mellem sårbarhed, styrke, udfoldelseslyst og afprøvning af egne grænser er en naturlig del af ungdomslivet. Fundamentet for den unges livsforløb grundlægges i de år, og det er derfor vigtigt, at de mange aktører på ungeområdet er opmærksomme på at skabe de bedste mulige forudsætninger og rammer for de unge.

De faglige krav til de unge stiger i de kommende år som følge af reformer på tværs af hele uddannelsesområdet. Først med reform af folkeskolen, dernæst erhvervsuddannelserne og forventeligt gymnasier og de videregående uddannelser. Her til kommer omfattende reformer på beskæftigelsesområdet, herunder kontanthjælperen. De voksende krav til de unge i en tid, hvor flere og flere undersøgelser indikerer, at de unge i forvejen har vanskeligheder ved at honorere de mange krav om uddannelse, venskaber, fritidsjob, fritidsaktiviteter osv. Der er undersøgelser, der viser, at de unge tilgængelige rammes af stress og depressioner, at den

seksuelle sundhed er faldende, og at hashforbruget er stigende mv.

Flere undersøgelser indikerer også, at selvom hver årgang bliver dygtigere og dygtigere, så er der en restgruppe af unge, hvor misbrug og kriminalitet er et tiltagende problem. Det er derfor vigtigt, at der iværksættes tiltag, som modvirker marginalisering af unge og eksklusion fra fællesskaber.

Der er således behov for at skabe og udvikle rammer, som så vidt muligt understøtter de unge uanset, om de befinder sig i grundskole, ungdomsuddannelse eller en videregående uddannelse – og at sikre de bedste mulige overgange på tværs af aktører og institutionstyper. Samtidig er det væsentligt at støtte såvel som udfordre de unges uddannelsesvalg således, at vægtningen mellem erhvervsuddannelser og gymnasier kommer i balance.

Præsentation af Ungenetværket

Netværket har bestået af følgende medlemmer:

Henrik Beyer (formand), Herning Kommune

Sisi Eibye, Kerteminde Kommune

Ina Ahrensberg, Haderslev Kommune

Mette Andreassen, Viborg Kommune

Jakob Zeberg Eberholst, Københavns Kommune

Peter Møller Rasmussen, Mariagerfjord Kommune

Lars Møller Christensen, Faxe Kommune

Årets arbejde i netværket har omfattet:

- **Erhvervsuddannelsesreform**

Et flertal på Christiansborg lancerede i begyndelsen af det nye år en reform af erhvervsuddannelserne. Med reformen opstilles der fire overordnede mål for erhvervsuddannelserne, som skal udmøntes i resultatmål. De skal bruges til at følge udviklingen på erhvervsuddannelserne såvel som på skoleniveau.

- **Vejledningsreform**

Erhvervsuddannelsesreformen indeholder også en vejledningsreform. Baggrunden for vejledningsreformen er blandt andet et politisk ønske

om, at der gennemføres en mere fokuseret vejledning, som omfatter 1/5 del af eleverne. De resterende 4/5 af eleverne modtager gruppe- eller e-vejledning.

- **Kriminalitetsforebyggelse**

Cost-benefit analyser viser, at omkostningerne ved at forebygge kriminalitet står mål med de samfundsøkonomiske gevinster.

- **Entreprenørskab**

Set i lyset af folkeskolereformen er mulighederne for at få inspiration og idéer til undervisning i entreprenørskab oplagte.

Møder med samarbejdspartnere:

Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser, KL, KOMBIT, Det Kriminalpræventive Råd, Fonden for Entrepenørskab, IDEA Entrepreneurship Centre, Socialstyrelsen, Ankestyrelsen

og Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold

Erhvervsuddannelsesreform

»Faglært til fremtiden – bedre og mere attraktive erhvervsuddannelser« er titlen på reformen af erhvervsuddannelserne.

Reformens vision er, at erhvervsuddannelserne skal være et attraktivt førstevalg for flere unge, og at flere unge med en erhvervsuddannelse i bagagen træder ud på arbejdsmarkedet, bliver selvstændige eller gennemfører en videregående uddannelse. Samtidig har regeringen fastsat et overordnet mål for reformen:

»Mindst 25% af en ungdomsårgang skal i 2020 vælge en erhvervsuddannelse direkte efter 9. eller 10. klasse. I 2025 skal procentandelen øges til mindst 30%.«

Hertil kommer mål for selve erhvervsuddannelserne som blandt andet knytter sig til, hvor mange af de unge, som rent faktisk fuldfører en erhvervsuddannelse samt de unges trivsel. Samtidig skal erhvervsuddannelserne udfordre alle elever, så de bliver så dygtige, de kan.

Reformen består af syv centrale indsatsområder:

- 1. Et attraktivt ungdomsuddannelsesmiljø.**
Det er målet, at erhvervsuddannelserne skal gøres til en egentlig ungdomsuddannelse på linje med gymnasierne, så der bliver et godt og attraktivt ungdomsmiljø. Undervisningen skal forankres i holdfællesskaber, og gode erfaringer med fælles campusmiljøer mellem erhvervsskoler og gymnasier skal formidles.
- 2. Enklere struktur, mere overskuelighed og bedre muligheder for at læse videre.**
Det skal være lettere for unge i 9. og 10. klasse at vælge en erhvervsuddannelse. Derfor lægges der op til færre og mere overskuelige indgange – de nuværende 12 fællesindgange til erhvervsuddannelserne nedlægges, og der oprettes fire nye hovedområder:
 - a) social, sundhed og pædagogik
 - b) handel og servicefag
 - c) landbrug og fødevarer
 - d) teknologi, byggeri og transport.
- 3. Klare adgangskrav skal øge gennemførelsen og forbedre kvaliteten af undervisningen.**
Op mod halvdelen af de unge, som i dag starter på en ungdomsuddannelse, falder fra undervejs. En af forklaringerne på det store frafald er manglende læse- og regnefærdigheder hos de unge. Derfor indeholder reformudspillet adgangskrav eller adgangsforsætninger for de unge med krav om mindst 02 i gennemsnit i dansk og matematik ved de afsluttende prøver i 9. eller 10. klasse. Elever med en uddannelsesaftale med en virksomhed får dog mulighed for at påbegynde en erhvervsuddannelse. Hertil kommer en række andre adgangsmuligheder.
- 4. Mere og bedre undervisning skal give dygtige faglærte.**
Regeringen har den opfattelse, at der er behov for en markant forbedring af kvaliteten på er-

hvervsuddannelserne. Derfor har de formuleret et antal indsatser, som har til formål at styrke kvaliteten, herunder at lærernes pædagogiske og faglige kompetencer skal styrkes, krav om styrkelse af undervisningsdifferentiering, resultatstyring af erhvervsuddannelserne, og at lærerne skal tilbringe mere tid sammen med eleverne; konkret et minimumstimental på 25 pr. uge i 2015 (klokketimer) stigende til 26 timer i 2016.

- 5. Fortsat indsats for praktikpladser.**
I 2012 blev der indgået en bred politisk aftale om praktikpladser. I aftalen er der fastsat 12 konkrete initiativer, som styrker uddannelsesgarantien mv. I forlængelse af praktikaftalen inviterer regeringen arbejdsmarkedets parter, kommuner og regioner til en drøftelse af en samlet og koordineret indsats, som forbedrer de unges muligheder for at få en praktikplads.
- 6. Ny kombineret ungdomsuddannelse for unge, der ikke har forudsætninger for at gennemføre en almindelig ungdomsuddannelse.**
Der oprettes en ny 2-årig kombineret ungdomsuddannelse. Den skal være et beskæftigelsesrettet tilbud til de unge under 25 år, der har svage forudsætninger for at gennemføre en almindelig ungdomsuddannelse. Vejledere i UU kan visitere til uddannelsen på linje med produktionsskole og EGU.
- 7. Ny erhvervsuddannelse for voksne på 25 år og derover.**
En ny særskilt erhvervsuddannelse for voksne, skal gøre vejen fra ufaglært til faglært mere attraktiv, overskuelig og målrettet. Uddannelsen skal bygge videre på de (real)kompetencer, som den voksne har opnået gennem enten erhvervs erfaring eller tidligere uddannelsesforløb. Reformudspillet skal forhandles på plads i løbet af de kommende måneder.

BKF mener:

BKF mener, at det er vigtigt at målrette vejen til erhvervsuddannelserne. Mere og kvalificeret undervisning er helt klart et skridt i den rigtige retning.

BKF mener, at indførelsen af adgangskrav til erhvervsuddannelserne er et positivt element i udspil-

let, ikke mindst set i lyset af at det både er karakterer og uddannelsesparathed, som giver adgang til erhvervsuddannelserne.

BKF mener, at der er behov for en samlet reform af samtlige ungdomsuddannelser, da det er vigtigt at sikre en rød tråd fra grundskole via ungdomsuddannelser til de videregående uddannelser.

BKF mener, at ungdomsuddannelserne ikke må ende som et kludetæppe. Der skal derimod skabes sammenhæng på tværs af uddannelser således, at de unge oplever en rød tråd i uddannelsesforløbet. Sammenhængen på tværs er også vigtig for, at vi ikke taber de unge imellem ungdomsuddannelserne. Ved at anskue ungdomsuddannelserne som en sammenhængende vifte af muligheder, sikrer vi, at der er et tilbud til alle unge.

Vejledningsreform

Erhvervsuddannelsesreformen indeholder også en vejledningsreform, som omfatter UU's arbejdsgrundlag. Fokuseret vejledning er nøgleordet i reformen, idet der lægges op til at fokusere den individuelle vejledning til cirka 20% af eleverne, hvor de resterende 80% alene omfattes af kollektiv- eller e-vejledning. Hertil kommer uddannelsesparathedsvurderingen i 8. klasse, som fremover skal anvendes som et screeningsværktøj, som fastslår, hvilke elever som har behov for individuel uddannelsesvejledning.

Der foretages i forbindelse med reformen omfattende økonomiske omlægninger. Det har betydet, at nogle kommuner har oplevet, at UU's budgetter reduceres med op i mod 1/3. Omlægningerne betyder samtidig, at kommunerne skal løse en særlig vejledningsopgave i udskolingen. BKF vil i de kommende år følge særligt op på vejledningsreformen.

BKF mener:

BKF mener, at der mangler saglig dokumentation for, at reformen virker positivt på at ændre de unges og ikke mindst forældrenes kendskab til viften af de uddannelser, der udbydes på erhvervsuddannelserne. Samtidig ændres vejledningen i retning af mere e-vejledning og gruppevejledning og kun elever, som er i tvivl, skal tilbydes en personlig vejledning. Et skifte som BKF mangler en saglig dokumentation for.

BKF undrer sig over den nye vejledningsstruktur, som betyder, at der fra starten trækkes en kvart milliard ud af vejledningssystemet.

BKF mener ikke, at ændringerne i vejledningen vil kunne give de unge nok viden og motivation til at vælge en anden vej end det automatiserede valg af det almene gymnasium.

Kriminalitetsforebyggelse

Det er sjældent klart, hvilke langsigtede besparelser kommuner og stat opnår ved at investere i kriminalitetsforebyggelse. Ved at foretage cost-benefit analyser af specifikke kriminalpræventive tiltag, bliver de samfundsøkonomiske omkostninger og gevinster mere synlige.

Det er naturligvis vanskeligt at vurdere, hvor mange kriminelle handlinger, der ikke finder sted som konsekvens af en særlig indsats. Men det giver imidlertid god mening at foretage en vurdering af den kriminalpræventive virkning ud fra den konkrete indsats over for de unge. Uanset om indsatsen foretages bredt i de respektive politikredse eller i den enkelte kommune eller på den enkelte skole.

SSP-initiativer bygger ofte på gode erfaringer i kommunerne. Ved at arbejde systematisk med cost-benefit analyser opstår der gode muligheder for at kvalificere indsatsen og foretage en tværgående prioritering i samarbejde med politik og øvrige aktører, som beskæftiger sig med kriminalitetsforebyggelse.

BKF har taget initiativ til at sætte fokus på effekterne af SSP-indsatsen i kommunerne i samarbejde med Foreningen af Kommunale Social-, Sundheds- og Arbejdsmarkedschefer og Børnerådet.

BKF mener:

BKF mener, at forenings- og idrætslivet kan være med til at bryde fødekæden til eksempelvis bandemiljøer. BKF mener endvidere, at der er behov for en systematisk opsamling af viden på det kriminalitetsforebyggende område med henblik på at vise effekterne af de mange tiltag og initiativer på området.

Entreprenørskab

Set i lyset af folkeskolereformen er mulighederne for at få inspiration og idéer til undervisning i entreprenørskab oplagte. BKF er medlem af repræsen-

tantskabet for fonden for entreprenørskab – Young Enterprise. Fonden arbejder for, at der undervises i innovation og entreprenørskab på alle niveauer i uddannelsessystemet. Fonden blev etableret på tværs af fire ministerier i 2009.

Fonden har etableret et videnscenter, som på lige fod med øvrige aktører inden for entreprenørskab, kan inspirere kommuner og skolebestyrelser til, hvordan tanker og idéer bag entreprenørskab kan

indgå i undervisningen og samtidig medvirke til at understøtte samarbejdet mellem skole og omkringliggende virksomheder (den åbne skole).

BKF mener:

BKF mener, at intentionerne bag folkeskolereformen og den åbne skole blandt andet kan realiseres ved at sætte fokus på entreprenørskab i samarbejdet mellem den enkelte skole og lokale virksomheder.

BKF udpegninger og repræsentationer

Formand: *Eik Møller*

Næstformand: *Hanne Dollerup*

Næstformand: *René G. Nielsen*

Forretningsudvalg: *Eik Møller, Hanne Dollerup og René G. Nielsen*

Årsmødeudvalg: *Hanne Dollerup og René G. Nielsen*

Skolenetværk: *Formand Flemming Olsen*

Dagtilbudsnetværk: *Formand Lars Sloth*

Kultur- og fritidsnetværk: *Formand Ellen Drost*

Børne- og familienetværk: *Formand Christian L. Hansen*

Ungenetværket: *Formand Henrik Beyer*

Undervisningsministeriet

BKF's repræsentanter i det generelle samarbejde med Ministeriet for Børn og Undervisning:

Flemming Olsen, Eik Møller, Henrik Beyer, René G. Nielsen

Videns- og praksispanelet for inklusion (Undervisningsministeriet): *Ane Stallknecht*

Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold

Møder med social- og Integrationsministeriet: *Eik Møller, Christian L. Hansen, Hanne Dollerup og Lars Sloth*

Ankestyrelsens familieretsafdelingen: *Hanne Korsgaard, Anton Rasmussen og Jan Dehn*

Socialstyrelsen, herunder VISO: *Hanne Korsgaard, Ane Stallknecht og Margit Næsby*

Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser [FIVU]

BKF's repræsentanter i det generelle samarbejde med ministeriet: *Eik Møller, Henrik Beyer og René G. Nielsen*

Kulturministeriet

Møder med Kulturministeriet: *Eik Møller, Ellen Drost og Kim Christoffersen Dawartz*

Møder med Kulturstyrelsen: *Ellen Drost og Kim Christoffersen Dawartz*

Møder med organisationer

Møder med DLF: *Eik Møller, Flemming Olsen og René G. Nielsen*

Møder med Danmarks Skolelederforening: *Eik Møller, Flemming Olsen, René G. Nielsen*

Møder med Ungdomsskolelederforeningen: *Henrik Beyer og Flemming Olsen*

Møder med BUPL: *Eik Møller, Lars Sloth og Hanne Dollerup*

Møder med Skole og Forældre: *Eik Møller, Flemming Olsen og René G. Nielsen*

Møder med Socialpædagogernes Landsforbund: *Eik Møller, Hanne Dollerup og Christian L. Hansen*

Møder med Dansk Socialrådgiverforening: *Eik Møller, Hanne Dollerup og Christian L. Hansen*

Samarbejde med kunstneres samråd: *Ellen Drost*

Ungdommens Uddannelsesvejledning, Ungdomsringen, Ungdomsskolen: *Henrik Beyer, Flemming Olsen og Jacob Eberholst*

Dansk Center for Undervisningsmiljø: *Gorm Bagger Andersen*

Det kriminalpræventive Råd: *Henrik Beyer*

Relaterer til et ministerium

Videns og praksispanelet for inklusion nedsat af Undervisningsministeriet: *Ane Stallknecht*

Forum for koordination af uddannelsesforskning: *Hanne Dollerup*

Relaterer til KL

KL's kontaktudvalg: *Eik Møller, Hanne Dollerup og René G. Nielsen*

Paraplyens bestyrelse: *Eik Møller*

Væksthus for ledelse, bestyrelsen: *Eik Møller*

Væksthus for ledelse, væksthus 3: *Lars Sloth, udpeget af BKF*

Andre bestyrelser, råd, institutioner og foreninger

COK's bestyrelse: *Per B. Christensen (udpeget af KL)*

COK-advisory board om ledelse: *René G. Nielsen*

Børnerådet: *Jette Deltorp er medlem af Børnerådet udpeget af BKF*

Børns Vilkår: *Christian L. Hansen og Hanne Dollerup*

Børns Vilkår projekter om »Børneinddragelse« og »Erstatningssager«: *Anton Rasmussen*

Danmarks Evalueringsinstitut: *Lars Sloth, personligt udpeget*

Nationalt videnscenter for læsning: *Gorm Bagger Andersen*

Levende Musik i Skolen: *Kim Dawartz*

Tilsynsforum: *Bjarne V. Hansen*

Styregrupper

Kombit Protefølgestyregruppe: *Henrik Beyer*

Styregruppe for skoleledelse: *Eik Møller*

Følgegruppen omkring »Vidensbaseret indsats overfor udsatte børn i dagtilbud– modelprogram« (VIDA) på DPU: *Susanne Stigaard*

Styregruppe for »Børns beredskab mod vold og overgreb« i Red Barnet: *Christian L. Hansen*

Fremfærd Børn: *Christian L. Hansen*

Styregruppe vedr. udbredelse af forældreprogrammer: *Jan Dehn*

Fremtidens Dagtilbud: *Jette Frandsen Pedersen*

Ny Nordisk Skole: *Hanne Dollerup, udpeget af ministeren*

Følgegrupper/referencegrupper

Faglig følgegruppe på projektet: »Faglig ledelse og ledelsesinformation på området børn og unge med særlige behov«, ledes af KL og Deloitte: *Christian L. Hansen*

Følgegruppe Erstatningssager Børns Vilkår: *Anton Rasmussen*

Vidensportalens følgegruppe: *Hanne Korsgaard*

Følgegruppe for udsatte børn i KL: *Ane Stallknecht*

Følgegruppe vedrørende implementering af Barnets Reform: *Anton Rasmussen*

Følgegruppe vedrørende ICS grundkurserne (faglige metode under DUBU): *Jan Dehn*

Følgegruppe projekt Spell: *Susanne Stigaard*

Følgegruppen om projekt faglig ledelse, KL: *Gorm Bagger Andersen*

Følgegruppe om inklusionsindsatser, UVM: *Gorm Bagger Andersen*

Referencegruppen om nye fælles mål, UVM: *Gorm Bagger Andersen*

Referencegruppen for det nationale videncenter for læsning: *Gorm Bagger Andersen*

Høringsgruppe EVA om diverse rapporter: *Gorm Bagger Andersen*

Følgegruppe for Skole og Forældres nye kompetenceløft-projekt: *Flemming Olsen*

Overgrebspakkens Følgegruppe (Socialstyrelsen): *Christian L. Hansen*

Følgegruppe i Projekt Faglig Ledelse og Ledelsesinformation på børne- og ungeområdet (Deloitte for KL og Socialstyrelsen): *Christian L. Hansen*

Udgivelser

Pressemeddelelser

- 13.05.14 Skal vi ikke tale om kvalitet frem for normeringer? Kommentar til KORAs rapport om normeringer i dagtilbud
- 24.04.14 BKF efterlyser modige politikere på Christiansborg, om Inklusion
- 03.02.14 Nej tak til genindførelse af den sorte skole light! Om disciplin i folkeskolen
- 30.01.14 BKF ønsker at genetablere et sammenhængende ministerium for børn og unge
- 17.12.14 Kommentar til produktivitetskommissionens rapport om uddannelsesområdet
- 03.12.14 PISA 2012 – Skal vi ikke hellere måle den egentlige kvalitet af undervisningen?
- 14.11.13 Reformen er det nye sort – men hvad med helheden?
- 14.11.13 Formandskifte i Børne- og Kulturchefforeningen
- 30.10.13 Kommentar til Regeringens udspil til en reform af erhvervsuddannelserne – Faglært til fremtiden
- 09.10.13 Finanslovsforslaget om besparelse på SVU vil hindre succes for den nye folkeskolereform

Debatindlæg

- 25.08.14 Første skoledag for os Alle, Danske Kommuner
- 09.06.14 Vi må insistere på inklusionen i folkeskolen, Politiken
- 13.03.14 Alle aktører på børneområdet må tage ansvar, Altinget Social
- 20.02.14 Indsatsen skal være på børnenes præmisser, Altinget Social

Høringssvar

- 21.08.14 Høringssvar – bekendtgørelser om folkeskolen
- 15.08.14 Høring over forslag til lov om ændring af lov om social service
- 26.06.14 Høringssvar vedrørende: Ny bekendtgørelse om VISO og ny bekendtgørelse om kommunernes finansiering af Døvekonsulent-ordningen ved CfD og driften af den sikrede boform Kofoedsminde
- 16.06.14 Høringssvar vedrørende bekendtgørelser til folkeskolen
- 12.06.14 Høringssvar vedrørende: Udkast til bekendtgørelse om rammeaftaler og udgifter ved de regionale undervisningstilbud m.v.
- 05.06.14 Høringssvar fra Børne- og Kulturchefforeningen vedr. bekendtgørelse om formål, kompetencemål og færdigheds- og vidensmål for folkeskolens fag og emner (Fælles Mål)
- 02.06.14 Høring over udkast til administrative forskrifter, der skal ændres som følge af L 167 om regelforenklinger og effektiviseringer på børnebidragsområdet
- 15.05.14 Høringssvar vedr. folkeskolebekendtgørelse
- 28.04.14 Høringssvar vedrørende bekendtgørelse om dagtilbud
Høringssvar bedre og mere attraktive erhvervsuddannelser
- 03.04.14 Høring over udkast til forslag til lov om kombineret ungdomsuddannelse.
- 24.03.14 høring af forslag til lov om ændring af lov om en børne- og ungeydelse og lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag
- 10.02.14 Høringssvar vedrørende: Udkast til forslag til lov om ændring af børns forsørgelse (Regelforenklinger og effektiviseringer på børnebidragsområdet)

- 31.01.14 Høring over forslag om begrænsning af appel i sager om tvangsanbringelse af børn – forslag indgår i delnotat om adgangen til appel i civile sager afgivet af Udvalget om bedre og mere effektiv behandling af civile sager ved domstolene
- 27.01.14 Høring over udkast til »Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks Evalueringsinstitut (Evalueringer på folkeskoleområdet)«
- 24.01.14 Høring over forslag til lov om ændring af folkeskoleloven og forskellige andre love
- 24.01.14 Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om ægteskabs indgåelse og opløsning (Vold og seksuelle overgreb som skilsmissegrund m.v.)
- 20.01.14 Høring over udkast til forslag til lov om ændring af adoptionsloven (Adgang for samlevende til at adoptere sammen)
- 17.01.14 Høring om Lov om ændring af lov om social service (Ny indsats mod asocial adfærd m.v.)
- 16.01.14 Høring over udkast til lov om kommunernes overtagelse af de regionale lands- og landsdelsdækkende undervisningstilbud
- 13.01.14 Høring over udkast til bekendtgørelse om magtanvendelse over for børn og unge, der er anbragt uden for hjemmet.
- 13.01.14 Høring over udkast til bekendtgørelse om dagtilbud samt udkast til bekendtgørelse om opkrævning og regulering af forældrebetaling
- 06.01.14 Høring om forslag til lov om ændring af lov om social service (En tidlig forebyggende indsats m.v.)
- 17.12.13 Høring over udkast til Bekendtgørelse om Tilbudsportalen Bekendtgørelse om revision af regnskaber for private tilbud omfattet af lov om socialtilsyn
- 19.11.13 Høringssvar vejledning om Socialtilsyn
- 11.12.13 Udkast til bekendtgørelse om tilskud til pasning af børn med handicap eller langvarig sygdom
- 11.11.13 Høringssvar vedr. udkast til forslag til lov om ændring af lov om friskoler og private grundskoler m.v. og lov om folkehøjskoler, efterskoler, husholdningsskoler og håndarbejdsskoler (frie kostskoler) (Elevråd o.l. og tilbud til børn i alderen 0-2½ år m.v.)

Regnskab 2013

	Regnskab 2013	Budget 2013
Indtægter		
Kontingent	882.000	903.000
Årsmøde	1.595.450	1.450.000
Publikationer	0	0
Renter	5.421	10.000
Indtægter i alt	2.482.871	2.363.000
Udgifter		
Bestyrelsesmøder	206.416	250.000
Regionsformandsmøder	23.013	80.000
Årsmøde	1.140.531	1.390.000
Andre møder	145.409	100.000
Paraplyorganisation	372	10.000
Publikationer	18.750	0
Landsdækkende netværk	47.418	25.000
Administration	630.882	600.000
Diverse	17.000	4.123
Udgifter i alt	2.216.915	2.472.000
Resultatopgørelse		
Samlede udgifter	2.216.915	2.472.000
Samlede indtægter	2.482.871	2.363.000
Overskud	265.956	-109.000
Formueopgørelse		
Beholdning pr. 31.12.2013	2.015.203	
Bank erhverv	1.413.174	
Bank	518.958	
Giro	83.073	
Beholdning i alt pr. 31.12.2012	1.886.626	
Skyldige beløb	-137.380	
Årets formueforøgelse	265.958	

Bemærkninger til regnskab 2013

Generelle bemærkninger

Foreningen kom ud af regnskabet 2013 med et overskud på kr. 265.957.
Formuen udgør dermed kr. 2.015.203 pr. 31/12-2013.

Specifikke bemærkninger

Bestyrelsesmøder og andre møder

Regnskabet svarer til det budgetlagte.

Regionsformandsmøder

Et mindre forbrug på kr. 56.987 grundet bl.a. mindre fremmøde.

Årsmødet

Viser samlet et overskud på kr. 454.919, som er med til at dække sekretariatsstilling.
Årsmødet har desuden i 2013 været det første årsmøde på 2 dage.

Publikationer

Der har ikke været budgetteret med nye publikationer, men der har været en udgift på kr. 18.750 til journalistisk konsulentbistand i forbindelse med lærekonflikten.

Administration

Der har været en merudgift på kr. 30.882 til bl.a. løn.

Diverse

Mindre forbrug på kr. 12.877

Kontingent

Mindre indtægt på kr. 17.588 grundet færre medlemmer end budgetteret.

Renter

Mindre rente indtægt end budgetteret.

Revisionspåtegning

Revisionspåtegning for regnskabet for 2013

Som foreningsvalgt revisor har jeg gennemført revision af regnskab 2013 for Børne- og Kulturchefforeningen. Revisionen har ikke givet anledning til bemærkninger og foreningens likvider på kr. 2.015.202,78 er til stede.

Bjarne Voigt Hansen
Revisor Børne- og Kulturchefforeningen.

Budgetforslag 2015

	Budget 2014	Budget 2015
Indtægter		
Kontingent	892.500	892.500
Årsmøde	1.450.000	1.550.000
Renter m.v.	6.000	6.000
Indtægter i alt	2.348.500	2.448.500
Udgifter		
Bestyrelsesmøder	250.000	250.000
Regionformandsmøder	80.000	50.000
Årsmøde	1.400.000	1.200.000
Andre møder	100.000	150.000
Landsdækkende netværk	50.000	50.000
Paraplyorganisation	0	0
Administration (porto, kontorhold, honorar)	620.000	663.000
Diverse (gebyr, gaver)	17.000	17.000
Ekstern konsulentbistand	50.000	50.000
Aktiviteter i forbindelse med jubilæumsåret	0	250.000
Udgifter i alt	2.567.000	2.680.000

Note

Uændret kontingent i 2015 er kr. 2.100 pr. medlem.

Indtægter

Kontingent: Budgetteret med gennemsnit 425 medlemmer i 2015.

Årsmøde: Budgetteret med 2 dage i lighed med 2014, med en deltagerpris på kr. 5.000 incl. 1 overnatning, udregnet efter 310 betalende deltager.

Udgifter

Årsmøde: Budgetteret med 2 dage i lighed med 2014 indregnet en overnatning.

Ekstraordinær budgetpost i 2015 på kr. 250.000 vedr. foreningens 50 års jubilæum.

Administration er budgetlagt, så der fremadrettet er tilknyttet en fuldtidssekretariats stilling.

Merudgifterne til dette dækkes af et budgetteret overskud på årsmødet.